

Kristalići djetinjstva

List učenika Osnovne škole Kneževi Vinogradi
Broj 16//lipanj 2022

INTERVJU:

MILE ŠKORIĆ
SVEN KRANŽELIĆ

10
RAZLOGA
ZAŠTO JE
TIK TOK
KORISNA
DRUŠTVENA
MREŽA

kognitivna
muza

Državno natjecanje iz

geografije

KAKO IZGRADITI
SAMOPOUZDANJE?

DAN SPORTA

Leksikon:

Učitelji povijesti

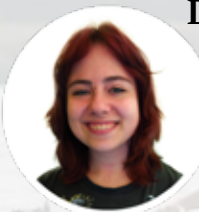

IMPRESUM

KRISTALIĆI DJETINJSTVA, list učenika OŠ Kneževi Vinogradi **ADRESA UREDNIŠTVA** Osnovna škola Kneževi Vinogradi, Glavna 44, 31309 Kneževi Vinogradi **IZDAVAČ** OŠ Kneževi Vinogradi **GLAVNA UREDNICA** Amaranta Kotur, 7.c **ODGOVORNA UREDNICA** Ivana Kurilj, mentor **UREDNIKA GRAFIČKOG OBLIKOVANJA** Marijana Jakelić **FOTOGRAF** Marijana Jakelić **SURADNICI** Ivana Norac, Maja Matijević, Kognitivna Muza, Matea Šasvari, Marijana Jakelić, Maja Lesjak, Dunja Kufner, Kristina Čičak, Olja Đurkas **ILUSTRATORI** Lu Sermek, Josip Hercigonja, 8.c **UREDNIŠTVO** Lana Horvat, Dorian Ilić, Amaranta Kotur, Sara Kožić, Hanah Rosenfeld, 7.c; Lu Sermek, Tena Stanić, Leona Tribuljak, 8.c **LEKTORI** Leona Tribuljak, 8.c, Ivana Kurilj **TISAK** OŠ Kneževi Vinogradi **NAKLADA** 100 primjeraka

SADRŽAJ

Dragi čitatelju,

nakon stanke duge otprilike 20 godina ponosno ti predstavljamo novi broj našega školskog časopisa Kristalići djetinjstva. Ponovnim pokretanjem časopisa pokušali smo nastaviti započetu tradiciju, a istovremeno joj dati dašak novosti i svježine, ostavljajući za sobom naš skromni trag.

Mi, novinari, okupili smo se početkom ove školske godine i bez puno razmišljanja odlučili smo zasukati rukave i pisati o zanimljivim događanjima u našem društvu, našoj školi i svemu onome što volimo i što nas zanima, a za što vjerujemo da će biti zanimljivo i tebi, čitatelju. Sastajali smo se svaki petak te marljivo smišljali kreativne i inovativne ideje koje smo potom pretvarali u članke, kolumne, intervjuje i ankete. Iz svega toga proizašli su zabavno-popularni tekstovi na koje smo jako ponosni. Pisali smo o sportu, glazbi, društvenim mrežama, povijesti, mentalnom zdravlju... Uostalom, morat ćeš sam provjeriti! Neki će te naši tekstovi potaknuti na duboko razmišljanje i propitivanje, neki će te nasmijati, a neki će u tebi probuditi čak i jezu! Malo upozorenje za tebe je da mi, novinari, imamo veliku maštu i bogato pero, stoga se pripremi za rollercoaster tekstova i fotografija! Također, budući da smo mi digitalna generacija, odlučili smo napraviti i digitalni oblik našega časopisa kako bi bio dostupniji široj publici.

Nadamo se da će ti se naš časopis svidjeti. Da ćeš ga prelistati, na nekim se tekstovima i zadržati, ponešto pročitati i ponešto naučiti! I, još nešto, sada smo ovdje i ne mislimo više praviti predugačke stanke. Očekuj nas i godinu!

Amaranta Kotur, 7.c, glavna urednica

Posebno mi je zadovoljstvo što vas mogu pozdraviti u našem novom broju lista učenika Kristalići djetinjstva, koji je nakon duge stanke ponovno s nama. Učenici koji pohađaju Novinarsku skupinu izrazili su inicijativu za oživljavanjem naše pisane školske tradicije te su marljivo radili tijekom cijele godine pod uspješnim vodstvom učitelja. Ovakva mladost, koja će pokazati inicijativu, kreativnost i promišljanje svoje okoline, upravo je ono što je potrebno našoj školi. Ponosan sam jer ponovno imamo školski list koji će pratiti zanimljiva i značajna događanja u našoj školi i zajednici, a koji ćemo svi rado čitati. Uživajte u novom sadržaju!

Ivica Prgomet, ravnatelj

JESI LI FAN
KRISTALIĆA
DJETINJSTVA?

Skeniraj QR kod ili posjeti stranicu <https://bit.ly/kristalici> i zvjezdicama ocijeni list učenika.

9

10

12

14

39

4 POGLED U POVIJEST

Leksikon: Učitelji povijesti

9 PRIRPEMA, POZOR, SAD!

Intervju: Mile Škorić

16 ONLINE SVIJET

Intervju: Sven Kranželić

21 GLAZBA KOJA SE SLUŠA

Glazbenici naše škole

24 BOLJE JA

Kognitivna Muza

28 LICE S NASLOVNICE: MATEA ŠAŠVARI

Državno natjecanje iz geografije

30 ISTINITA PRIČA

Povuci, potegni, iščupati ju ne možemo!

32 LEPTIRIČI U TRBUHU

Kako razgovarati s osobom do koje mi je stalo?

34 UČIMO UČITI

Savjeti za lakše učenje

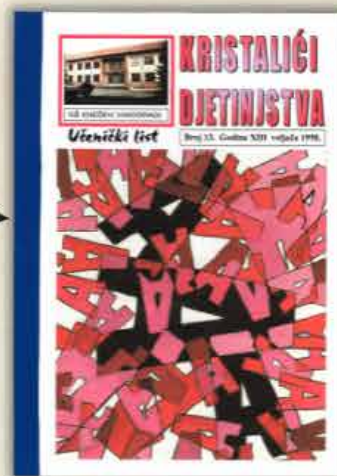
36 SULJOŠANKA

Znate li tko (što) je Suljošanka?

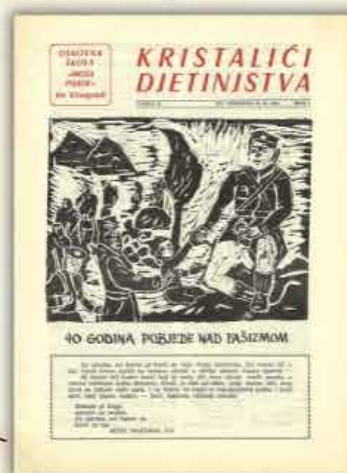
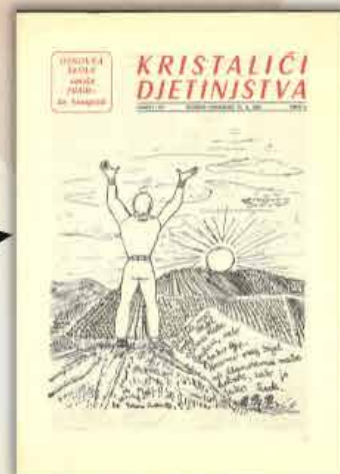
38 EKSKURZIJA

Maturalac

KRISTALIČI DJETINJSTVA

KROZ VRIJEME

U okviru projekta Upoznaj svoje sugrađane porazgovarali smo s nekadašnjim ravnateljem naše škole, profesorom Ljubisavom Lukovićem. Budući da je prof. Luković napisao i objavio memoare *Sećanje je zalog trajanju*, htjeli smo saznati njegovo mišljenje o tome zašto je važno pamtit i zapisivati svoja sjećanja.

Zašto ste izabrali biti pedagog?

Moji preci, pradjed, djed, tata i njegove sestre bili su učitelji, stoga je bilo normalno da i ja izaberem to zanimanje.

Koji Vam je najdraži dio Vašega posla?

Kada poslije nekoga pedagoškog rada na učeničkom licu vidim osmijeh.

Što Vas je inspiriralo da napišete memoare?

Odlučio sam napisati memoare na molbu bivših učenika da opišem neka događanja iz svojega djetinjstva u Mirkovcu. Odlučio sam se za razdoblje od 1944. do 1955. godine.

Kako izgleda proces pisanja memoara?

Jednostavno. Razmišljaš o prošlosti. Misli zapisuješ.

Memoari su tekstovi u kojima pisac izlaže svoje uspomene i sjećanja na neke događaje u kojima je sudjelovao ili kojima je svjedočio.

Koliko je dugo trajalo pisanje?

Ako uzmem u obzir skupljanje građe za dijelove knjige *Objekti i građevine u Mirkovcu* i *Beljska željeznica*, onda nekoliko godina. Za *Kristaliće djetinjstva* šest, sedam mjeseci. Razmišljanje i promišljanje o knjizi trajalo je puno duže, a traje i sada. Primjerice, nakon objavljivanja knjige došao sam do podataka da je škola u Mirkovcu izgrađena 1873. godine za 7000 kruna i da je prvi učitelj u njoj bio Kres Janoš.

Zašto ste izabrali pisanje memoara? Priča je Vašega djetinjstva zanimljiva i bila bi dobar roman, osobito s pustolovnim scenama. Koja je po Vama razlika između pisanja memoara i

oblikovanja priče u roman?

Postoje definicije i za roman i za memoare. Meni je bilo lakše pisati o onome što mi se dogodilo u djetinjstvu, o događajima koji su se stvarno dogodili, koji su moje iskustvo i doživljaj, dok je roman uglavnom čista fikcija.

U Vašem se djelu često slušaju priče starijih mještana. Zašto su oni na Vas ostavili tako jak dojam?

U to vrijeme nije bilo modernih tehnologija pa su žive riječi roditelja, učitelja i mještana bile najčešći izvor informacija za mene i moje prijatelje.

Zašto je važno pamtit i zapisati događaje iz djetinjstva koje smo sami proživjeli?

Tragovi djetinjstva ostavljaju dubok trag u ponašanju odrasle osobe. Na osnovu njih moguće je protumačiti i neka psihička ponašanja kada odrastemo. Zato bi bilo korisno da zapišemo neko sjećanje koje je na nas ostavilo poseban dojam.

Razvoj tehnologije unio je velike promjene u Vaš život kao djetetu. Možete li usporediti utjecaj tehnologije na Vas i današnju djecu?

Nove su tehnologije u moje vrijeme spajale nas djecu, stvarale su zajedništvo. Nekako su nas uvlačile u zajednički život, u kolektiv i zato je za mene to bio vijek kolektivnoga života. Zbog brzoga razvoja današnje tehnologije i njezine nekontrolirane primjene, djeca ulaze u vijek osame i usamljenosti.

Koja Vam je najdraža knjiga i što volite čitati?

Ne mogu izdvojiti jednu knjigu zbog toga što volim čitati i svaka knjiga za mene ima svoju vrijednost. Najviše volim čitati knjige koje me vode k istini, a vezane su uz povijest, arheologiju i znanost.

Učitelji povijesti

Monika Samardžić

Vedran Hozjan

Luka Vukić

1. Zašto ste se baš odlučili za predmet Povijest?

Luka: Povijest sam odlučio studirati u trećem razredu srednje škole, ponajviše jer me zanimala dinamika razvoja ljude civilizacije. Onoga trenutka kada sam shvatio da je cjelokupna današnjica rezultat raznih povijesnih zbivanja, interes za povijest postao je još jači.

Monika: Oduvijek sam voljela priče, a povijest ih je puna.

Vedran: Slučajno. Bio sam neodlučan hoću li studirati geografiju i povijest ili geologiju.

2. Što biste bili/gdje biste radili da ne radite u školi?

Luka: Bio bih kuhar ili vojnik.

Monika: Radila bih negdje u području dizajna, primjerice uređenje prostora ili dizajn predmeta.

Vedran: Bio bih profesor biologije i kemije.

3. Koje vam je povijesno razdoblje najdraže i zašto?

Luka: 19. i 20. stoljeće.

Monika: Stari vijek zato što je još uvijek tajanstven.

Vedran: 20. stoljeće zato što nam je blisko i zato što je 20. stoljeće kreiralo današnji svijet.

4. Koji vam je povijesni fim najdraži?

Luka: Dvanaest žigosanih i Lov na jelene

Monika: Život je lijep

Vedran: Kraljevstvo nebesko

5. Koju biste povijesnu knjigu preporučili našim učenicima?

Luka: Paul Johnson, Moderna vremena – povijest svijeta od 1920. do 2000.

Monika: E. H. Gombrich, Kratka povijest svijeta za mlade – puna je zanimljivih priča i legendi.

Vedran: David Benioff, Grad lopova (scenarist Igre prijestolja)

6. Koje biste povijesno mjesto preporučili za obilazak?

Luka: Preporučio bih Auschwitz.

Monika: Od mjesta gdje nisam bila, a voljela bih otići, izdvojila bih svakako izgubljeni grad Petru u Jordanu. Mjesto koje me definitivno fasciniralo je rudnik soli Wieliczka u Poljskoj. Zanimljivo je vidjeti kako se život ljudi može premjestiti ispod površine zemlje.

Vedran: U Europi Sankt Peterburg i Istanbul, a u svijetu Taj Mahal.

7. Postoji li određeni povijesni lik koji vam je najdraži?

Luka: J. F. Kennedy, predsjednik SAD-a

Monika: Ne bih imenovala ni jednu određenu povijesnu osobu, ali smatram da su žene kroz povijest i njihova uloga u društvu zanemarivane i nedovoljno istražene.

Vedran: Elizabeta Batory, mađarska plemkinja iz srednjega vijeka – istražite sami zašto 😊.

8. Imate li neki savjet za učenje povijesti?

Luka: Pri učenju valja uspoređivati današnje događaje s onima iz povijesti. Na taj se način dobiva šira slika onoga što se želi naučiti.

Monika: Povijest nije teška, ali je količinski ima puno. Stoga, za uspjeh je potrebno redovito učiti i ne ostavljati obveze za zadnji trenutak jer se nagomilaju.

Vedran: Festina lente.

9. Da možete birati, gdje biste u svijetu voljeli živjeti?

Luka: Volio bih živjeti u Norveškoj, Danskoj ili Švedskoj, premda ne bih odlazio iz svoje domovine.

Monika: U Edinburghu.

Vedran: I dalje bih živio ovdje. U Slavoniji.

10. Kako volite provoditi svoje slobodno vrijeme?

Luka: Čitajući, vježbajući i radom na zemlji.

Monika: Učeći nešto novo, primjerice trenutačno pohađam tečaj grafičkoga dizajna. Kada imam vremena, putujem.

Vedran: Putujući.

LEGENDE I MITOVI

Baranje

Na ulasku u Jasenovac na blagom uzvišenju nalazi se groblje i ruševna kapelica, a uz njih je vezana legenda o Dragojlovu brijegu. Naime, kada su se Osmanlije povlačili s ovih prostora, na tom brijegu zakopali su blago koje su pokrali i osvojili, a po koje su se htjeli vratiti, ali nikada nisu uspjeli. Legenda kaže da su na mjesto gdje su zakopali blago stavili vrata koje sunce obasjava svaki dan točno u podne. Onaj koji je to blago pokušao pronaći, nije se dobro proveo. Čovjek iz Baranje, koji je tu legendu čuo negdje na bojištu tijekom Prvoga svjetskog rata, odlučio je potražiti to blago, ali nije ga pronašao. Nakon nekoliko dana počeo se čudno ponašati i nedugo je zatim umro. Ono što ovu strašnu priču čini još jezivijom je činjenica da je tom brijegu sada zabranjen pristup zbog toga što se vjeruje da je cijelo područje arheološko nalazište. Zaključak – želite li ostati zdravoga razuma, ne približavajte se brijegu i zaboravite na blago!

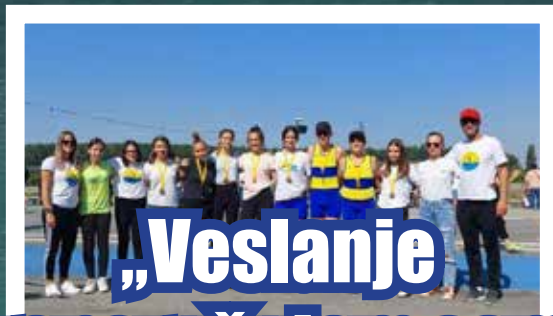

Ono što zapravo dvorac u Dardi čini dvorcem strave je priča koja kruži već godinama. Priča ide ovako. Jedan mladi bračni par živio je u dvorcu kada su zbog nesretnih okolnosti izgubili dijete. Majka je nakon tog događaja izgubila razum, a otac se tješio tako što je radio prekovremene sate na poslu. Kako je njihova priča završila i dalje je nepoznato, ali ono što znamo je da sada kruže priče o tome da se u tom dvorcu po noći može vidjeti žena u bijeloj haljini koja drži dijete. Navodno, uz ženu koja drži dijete, ljudi su još u dvorcu čuli i hod žene u štiklama koja trči prema njima. Jezivo, zar ne? Kada se dvorac još više istražio, u podrumu dvorca otkriven je spomenik/nadgrobna ploča koja je postavljena naopako, a razmak između godina rođenja i smrti točno je sto godina.

Ova priča potječe iz malog sela Zmajevac koji je još dobio ime „Vorosmart“, što na mađarskom znači 'Crvena Marta'. Priča kaže da se kralj Matija Korvin zaputio u Baranju obučen u kmeta jer je čuo glasine kako se Marta, baranjska vlastelinka, ne odnosi dobro prema kmetovima. Naime, bila je vrlo okrutna prema njima i tjerala ih je da prisilno rade u njezinim vinogradima za sitan novac. Budući da je bio obučen u kmeta, kralj se i sam u to zaista uvjerio, a kao kaznu zapovjedio je Marti da dođe u Budimpeštu ili da mu da dio svojega blaga. Marti se nijedna opcija nije svidjela pa se zajedno sa svojim zlatnicima, u bijeloj kočiji s trima bijelim konjima, bacila u Dunav. Legenda kaže kako se i dandanas Martini zlatnici vide na dnu Dunava kada u njega upari sunce. Ako ih ikada vidite, neka vam budu podsjetnik na ta vremena i sjetite se da nikada ne smijemo biti okrutni jedni prema drugima. Isto tako, Zmajevac nije jedini koji je dobio ime po Marti. Oblažnje mjesto Batina dobilo je ime po njezinu štapu koji je kasnije pronađen u Dunavu.

ANA TUFEKOVIĆ

„Veslanje preporučujem samo osobama koje imaju dovoljno strpljenja”

Ana Tufeković učenica je 7.c razreda naše škole. Odnedavno se aktivno bavi jednim od najtežih sportova na svijetu – veslanjem. Zanimalo nas je kako se baš odlučila na tako zahtjevan sport, a ona nam je rado odgovorila na naša pitanja!

Što te navelo na to da kreneš veslati?

Prijateljica mi je preporučila veslanje, a meni se ono kao sport sviđjelo, iako spada u teže sportove.

Koliko dugo već veslaš?

Veslam od kolovoza 2021. godine, otprilike 10 mjeseci.

Veslanje je zahtjevan sport. Kako se organiziraš s obzirom na to da imaš i puno školskih obveza?

Ide mi malo teže, ali mislim da ću s vremenom naučiti kako se mogu bolje organizirati. Trening mi počinje u 15:30, što znači da imam samo 30 minuta za spremanje nakon što dođem iz škole. Na treningu provedem oko 2 sata i tek onda dođem kući. Odmorim se i idem učiti.

Što ti je najdraže kod veslanja?

Najdraže mi je kada se moj trud isplati i pokaže na natjecanjima.

Jesi li bila na nekim natjecanjima?

Naravno, idem na većinu natjecanja koja budu

Priprema, pozor, sad!

organizirana. Na zadnjim natjecanjima zaredala sam dvije zlatne medalje i jednu srebrnu. Jednu zlatnu medalju osvojila sam na Jarunu, veslaući u dvojcu s Anom Puškadijom iz Osijeka. Drugu zlatnu medalju osvojila sam u samcu.

Koliko ti je dugo trebalo da se navikneš na veslanje?

Nije mi trebalo dugo jer sam imala potencijala.

Jesi li imala neke ozljede prilikom veslanja?

Da, stalno imam žuljeve na rukama. Većih ozljeda nisam imala.

Bi li htjela ostvariti profesionalnu karijeru u ovome sportu?

Da, zato što uživam u tome i jedini je sport u kojem sam se pronašla.

Bi li preporučila drugima veslanje kao sport?

Da, ali samo osobama koje imaju strpljenje i koje se znaju organizirati.

Reci mi za kraj, kako treniraš tijekom zime?

Tijekom zime treniram u dvorani, a tada uglavnom vježbamo snagu.

Sportske aktivnosti u našoj školi

ŠAH Dodite i igrajte s nama!

U našoj školi učenici sudjeluju u mnogim sportskim aktivnostima te rado sudjeluju na natjecanjima, iskazujući pravi sportski duh! Učenici mogu birati brojne sportske aktivnosti, među kojima su odbojka, košarka, rukomet, gimnastika i plivanje. Ipak, učenici najviše odabiru odbojku i nogomet, pa se tako učitelj tjelesne i zdravstvene kulture Damir Devald i njegovi učenici najviše fokusiraju upravo na ta dva sporta. Treninzi se održavaju jednom tjedno, koliko je to moguće s obzirom na ostale učeničke školske obveze. Učenici su najveći uspjeh postigli na natjecanju iz nogometa te se jako vesele sudjelovati na takvim okupljanjima. Učitelj Damir Devald ipak ističe da se ponosi svim postignutim uspjesima i iz ostalih sportova. Također,

učitelj nam je otkrio da se on najviše bavio gimnastikom te da ga je ljubav prema sportu navela da svoje zanimanje pronade upravo u tome području, kao učitelj tjelesne i zdravstvene kulture.

Piše: Lana Horvat, 7.c. Foto: Marijana Jakelić Ilustracije: Canva

**„U osnovnoj sam školi
trenirao gimnastiku.“**

Damir Devald, učitelj tjelesne i zdravstvene kulture

Kada ugledate ploču sa 64 bijelo-crna polja te figure istih takvih boja, jasno vam je da je riječ o šahu – igri u kojoj dva igrača kreću „u rat“ strpljivosti, kreativnosti i logičkoga razmišljanja. U našoj školi možete se uključiti u izvannastavnu aktivnost Šah koju trenutačno pohađa šest učenika petog razreda. Ove smo nastavne godine, na početnoj nastavi šaha, učili i vježbali osnovne principe igre, najpoznatije verzije otvaranja (obrane), neke verzije matiranja, a malo smo se međusobno i natjecali. U nastavku pročitajte zanimljivosti o šahu i razmislite želite li nam se pridružiti sljedeće godine!

Vladan, Gabrijel, Marin, Nebojša, Nemanja i Ognjen (5.a)

JESTE LI ZNALI?

Riječ „šah“ na perzijskom (iranskom) jeziku znači 'vladar, kralj, car'. Stoga, jasno je da je šah, u približno ovakvom obliku kakvoga ga igramo danas, potekao iz Perzije u 6. stoljeću. Šah je kroz povijest doživio puno promjena, a prva poznata igra na drvenoj ploči, s dvama igračima i figurama, potekla je iz Indije – čaturanga.

Kraljica je najjača figura u šahu, no nije uvijek bila. Najjača je figura jer se po ploči može kretati u kojem god smjeru želi i za koliko god polja želi. Ovo pravilo igre uvedeno je u 15. st. u čast španjolske kraljice Izabele I.

Pobjeda u šahu zove se šah-mat. Fraza dolazi iz perzijskog jezika i u prijevodu znači 'kralj je mrtav'.

Postoji više od 1000 različitih otvaranja koja se mogu naučiti. Vjerujem da ste čuli kako netko tko igra šah „igra Sicilijanku“ ili „igra Španjolku“. Ovo su jedna od najpoznatijih otvaranja u igri: Sicilijanska obrana i Španjolska obrana.

Šahisti se smatraju sportašima pa tako imaju svoja natjecanja na svim razinama. Trenutačni je svjetski prvak u šahu Norvežanin Magnus Carlsen. Svjetsku titulu osvojio je 2018. godine.

Najmlađi je svjetski prvak u povijesti Gari Kasparov, ruski šahist koji je svjetsku titulu osvojio s 22 godine i 6 mjeseci, dok je trenutačni svjetski prvak Carlsen svoju titulu osvojio s 22 godine i 11 mjeseci.

FIDE je međunarodna svjetska šahovska organizacija koja povezuje razne nacionalne šahovske saveze diljem svijeta te nadgleda i organizira mečeve među igračima.

Na rang-listama u šahu možete napredovati ne samo po bodovima nego i po titulama. Titule se dijele na dvije skupine: nacionalne i međunarodne titule. Međunarodne titule dodjeljuje FIDE, a to su: majstorski kandidat, FIDE majstor, međunarodni majstor i velemajstor.

Šahovski meč ponekad zna trajati i par sati. Najduži šahovski meč trajao je 20 sati i 15 minuta između Gorana Arsovicha i Ivana Nikolića u Beogradu 1989. godine. Odigrali su ukupno 269 poteza, a meč je završio neriješeno.

Naš trenutačno najbolje rangirani igrač je Ivan Šarić, rodnom iz Splita. Hrvatski je šahist i velemajstor koji je 2018. prešao rejting od 2700 bodova, što ga je učinilo prvim Hrvatom s takvim uspjehom. Za usporedbu, svjetski prvak Carlsen ima rejting iz 2018. od 2855 bodova.

U srijedu, 25. svibnja, u našoj smo školi obilježili Dan sporta. Organizirale su se različite sportske aktivnosti u kojima su učenici iskazivali svoje vještine i spretnost, a usput se i odlično zabavljali. Taj je dan u školi vladao poseban natjecateljski duh!

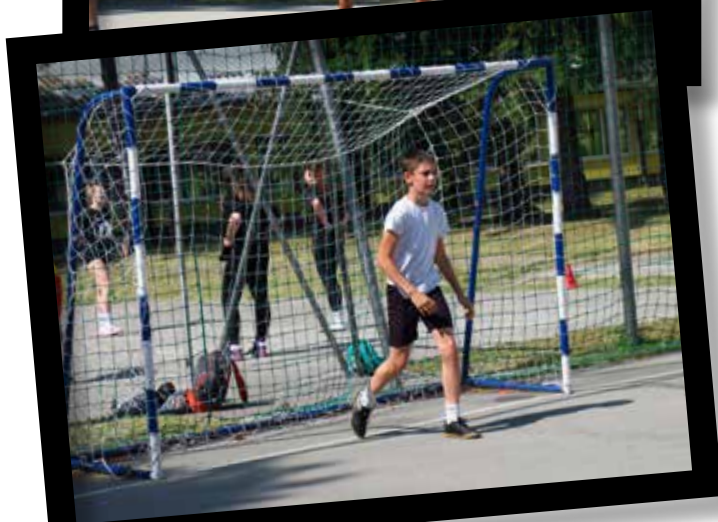
neki su nam pucanjem penala nakon neriješenoga rezultata priuštili pravi mali spektakl. I djevojke su odmjerile snage u rukometu i odbojci pa se navijanje s vanjskih terena premjestilo u dvoranu. Svi su htjeli pobijediti za svoj razred, stoga je bilo vrlo napeto i uzbudljivo!

Startali smo u rano jutro, točno u 8 sati, kada su započele štafetne igre razredne nastave u dvorani, a istovremeno i mali nogomet predmetne nastave na vanjskom terenu. Naši najmlađi natjecali su se u timovima, nastojeći ostvariti što bolji rezultat na raznim poligonima – prolazili su kroz обруč, zaobilazili prepreke, pretakali vodu, gađali metu i još mnogo toga. Dvorana je bila ispunjena veselom navijačkom glazbom i glasnim navijanjem!

Šetajući školom, mogli ste u svakom kutku primijetiti neku zanimljivu aktivnost. Nakon maloga nogometa na vanjskim se terenima igrao graničar i testirala se spretnost na poligonu za bicikle. U

Da se nešto posebno događa u našoj školi, odavala je glazba s vanjskih terena i glasno navijanje s tribina tijekom maloga nogometa. Dječaci svakoga razreda predmetne nastave natjecali su se u malome nogometu, a razredi su se okupili na tribinama kako bi ih podržali i motivirali na što više golova. Neki su rezultat riješili u regularnih 40 minuta, a

hladu se igrao šah, kao i mnoge društvene igre. U dvorištu su škole učenici boćali, a ispred škole bile su organizirane štafetne igre za predmetnu nastavu. Učenici su zaigrali i badminton u dvorani, a ludnica je nastala kada su se učenici i učitelji priključili „just dance“ plesu i plesali na zadane koreografije.

Sve to bila je uvertira, može se reći, za glavni događaj dana – odbojku između učenika i učitelja. Učiteljima nije bilo nimalo svejedno jer su bili svjesni da je rezultat svih ovih godina bio na strani učenika. Igralo se na dva dobivena seta po 25 poena. U prvom su se setu učitelji još uvijek zagrijavali pa je prvi set pripao učenicima, koji su otpočetka bili borbeni i točni. Ipak, u drugom se setu moglo primijetiti da su se učitelji uigrali jer su lopte bile točnije, servisi jači i skokovi viši. Iako su im učenici bili za petama, učitelji su osvojili drugi set, tako da je rezultat bio neriješen. Treći je set bio odlučujući, a atmosfera u dvorani postala je glasnjija i napetija. Činilo se da će treći set pripasti učenicima, no dogodio se preokret i nizom dobrih lopti učitelji su preuzeli prednost. Do kraja su bodovno bili vrlo blizu, no ipak su učitelji s tri poena razlike odnijeli treći set. Neki su se na tribinama pitali: „Ma, nisu im valjda pustili?“. Sve u svemu, ukupni rezultat: UČENICI 1 : UČITELJI 2.

Sportski dan bio nam je svojevrsni odmor od učenja koji smo pretvorili u odličnu zabavu i druženje, istovremeno napunivši baterije za privođenje nastavne godine kraju!

GRAD NA DRAVI DANAS

SLAVI!

Nećete vjerovati! Odradili smo intervju s nogometašem Milom Škorićem i dobili poziv na utakmicu po našem izboru!

Piše: Tena Stanić 8.c Foto: Ivana Kurilj, CC-BY-SA

zbog korone morali nekoliko puta odgađati naš odlazak, no te nedjelje, 27. veljače 2022., sve se poklopilo. U nazočnosti učiteljice Ivane Kurilj otišli smo na utakmicu između Osijeka i Dinama. Bili smo baš navijački raspoloženi, a atmosfera na tribinama bila je odlična. Upravo na taj dan obilježavao se 75. rođendan Nogometnog kluba Osijek. Utakmicu je otvorila solistica osječkoga HNK-a, a sredinom prvoga poluvremena navijači Kohorte, uz glasno navijanje, priredili su predivan vatromet. Druženje na tribinama, navijanje i bodrenje nogometaša rezultiralo je danom za pamćenje, posebice jer je NK Osijek pobijedio i dao nam još jedan razlog za slavlje!

Možete samo zamisliti naše uzbudjenje i veselje! Ponovno smo

MILE ŠKORIĆ

„NAJDRAŽI SU MI ONI GOLOVI KOJI SU NAM DONIJELI BODOVE”

Odgađali smo, odgađali zbog korone taj dugoočekivani intervju, no Zoom je spasio stvar!

Suradnja je to koja će se dugo pamtiti! Nestrpljivo smo pripremali pitanja, „razbijali“ tremu i čekali taj dan – dan kada ćemo porazgovarati s nogometašem i kapetanom NK Osijeka Milom Škorićem! Kao veliki navijač i obožavatelj, preuzeo

sam tu odgovornost na sebe. Iako nam korona nije dopustila susret uživo, zahvaljujući Zoomu uspjeli smo održati intervju. Mile mi je otkrio što je sve potrebno za profesionalnu nogometnu karijeru, a rekao mi je i koji mu je bio najdraži predmet u školi. Možete li pretpostaviti? 😊

Mile, imaš čak 300 nastupa za NK Osijek i na tome ti iskreno čestitam. Možeš li izdvojiti najdraži trenutak u tih 300 nastupa?

Hvala ti, Doriane. Da, puno je tu nastupa, sada malo i više od 300. Teško je izdvojiti najdraži nastup, ali moram. Imam taj jedan najdraži, a riječ je o onome kada sam debitirao za NK Osijek jer to je san svakoga igrača.

Kakav je osjećaj biti kapetanom NK Osijeka?

Osjećaj je fenomenalan, ali tu je i velika odgovornost. Također, taje titula iznimna čast, ali je i ozbiljna obveza predstavljati NK Osijek u najboljem svjetlu, kako na terenu tako i izvan njega.

Koji ti je najdraži gol u karijeri?

S obzirom na to da sam obrambeni igrač, nisam baš zabio puno golova. Nemam najdraži gol, svi su mi jednako dragi. No, 'ajmo reći, najdraži su mi oni koji su nam donijeli bodove.

Kako je to igrati s Lukom Modrićem?

Igrati s Lukom Modrićem definitivno je san svakog igrača. Vjerujem da razumiješ ako si veliki obožavatelj i ako i ti jednoga dana želiš biti nogometaš. Tako je bilo i meni. Fenomenalan je osjećaj igrati s najboljim svjetskim igračem i ponosan sam što sam imao priliku igrati s njim. Svi znamo tko je Luka Modrić pa ne moram trošiti riječi na njega. Presretan sam zbog toga dijela svoje karijere.

Kakav je osjećaj čuvati na terenu jednoga od najboljih igrača svijeta Cristiana Ronalda?

Čuvati Cristiana Ronalda također je odličan osjećaj. Općenito, igrati s najboljima san je svakog igrača. Bilo je fantastično, ali, naravno, i naporno i teško. (smijeh)

Od svih suigrača, koji ti je najdraži?

Sa svim sam suigračima u dobrim odnosima. Puno nas je pa ne možeš biti baš najbolji sa svima u smislu da ideš na kave, ručkove i ostalo jer i drugi imaju svoje obitelji i obveze. Ipak, trudim se sa svima biti u odličnom odnosu, pri čemu su druženja s nekima ipak malo češća. Mogu izdvojiti Mihaela Žapera, Vedrana Jugovića i Ivicu Ivušića. Također, dobar sam i s Laslom. No, kažem, s većinom sam dobar, ali s njima sam malo bliži.

Da imaš priliku biti trener NK Osijeka, što bi ti promijenio u vezi sastava?

To moraš pitati trenera, stvarno ne znam. (smijeh)

Trener ima najboljih 11, a svaki od njih ima svoje kvalitete. Tko god da igra, neće pogriješiti. I on ima brige u vezi sa sastavljanjem momčadi. Nije lako, svi bismo htjeli igrati, nitko ne želi biti na klupi. Kvalitetni igrači doprinose kvaliteti kluba.

Što bi preporučio igračima koji su tek počeli trenirati nogomet i teže jednoga dana ostvariti profesionalnu karijeru?

Preporuka je da to jako vole, da to žele, da budu maksimalno fokusirani i da budu ozbiljni kao u svakom poslu. Uz to, potrebno je paziti na prehranu koja je danas raznolika. Iako se svi ponekad znamo prepustiti slatkišima i brzoj hrani, znamo da to nije dobro i da treba jesti što više povrća i proteina.

Možeš li mi otkriti kakav si ti bio učenik u školi?

Mogao sam biti malo bolji. (smijeh) Više sam volio nogomet nego školu. Naravno, najdraži predmet bio mi je tjelesni. Škola je jako bitna i ne smije se zanemariti.

10 RAZLOGA ZAŠTO JE TIK TOK KORISNA DRUŠTVENA MREŽA

TikTok je jedna od najpopularnijih društvenih mreža današnjice na kojoj možemo gledati razne zabavne, ali i korisne videe. Neki smatraju da je TikTok potpuno bezveze, no to je uglavnom mišljenje onih koji nisu upoznati s ovakvom vrstom stvaranja sadržaja i zabave. Mi, kao generacija najvećih korisnika TikToka, vidimo jako puno prednosti korištenja ove mreže, stoga ćemo vam predstaviti 10 razloga zašto je TikTok korisna društvena mreža.

1. Razni TikTok kreatori šire *body positivity* onima kojima je to potrebno.
2. Javno se raspravlja o mnogim mentalnim bolestima, npr. ADHD-u, OCD-u, depresiji, anksioznosti itd.
3. Mnogi znanstvenici koriste aplikaciju kako bi dokazali ljudima da ne vjeruju svemu što vide na internetu.
4. Neki kreatori educiraju svoje gledatelje da se brinu o našoj planeti i okolišu pa čiste plaže i rijeke od svakakvog smeća.
5. Postoji mnogo grana TikToka, a jedna je od njih „BookTok“ koja je jako korisna za one koji vole čitati jer sadrži mnogo recenzija knjiga pa svaka osoba može pronaći knjigu kakvu želi.

6. Podosta kreatora postavlja videe o *skincare* rutini. Savjetuju svoje gledatelje i testiraju razne proizvode kako bi mogli prenijeti svoja iskustva i recenzije o njima.
7. TikTok nas potiče na učenje mnogih jezika i učenje općenito.
8. Modeli ili osobe koje se razumiju u modu daju savjete o modi i modnim trendovima.
9. Mnogi stvaratelji sadržaja pokazuju mladima kako živjeti zdravo i kako se protegnuti za dobro jutro.
10. TikTok videi mogu potaknuti mnoge na tjelesnu aktivnost, štoviše na spoj tjelesne aktivnosti i kreativnosti, poput snimanja različitih koreografija na određene pjesme koje su u tzv. trendingu.

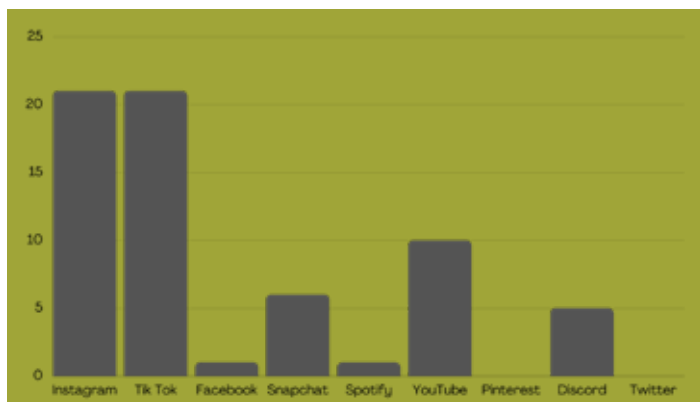
Možete li pretpostaviti koja je najpopularnija društvena mreža među učenicima naše škole?

Svi smo svakodnevno na mobitelima, a to znači na društvenim mrežama. Jedni s drugima komuniciramo, objavljujemo slike, tapkamo *storyje*, snimamo videe... Ali, zanimalo nas je koja je društvena mreža najčešće aktivna među učenicima naše škole, stoga smo napravili jednostavnu anketu s glavnim pitanjem: „Koju društvenu mrežu najviše koristiš?“. Izjašnjavali su se učenici od 5. do 8. razreda, a ukupno njih 65 dalo nam je svoj odgovor.

Rezultati ankete pokazali su da prvo mjesto dijele Instagram i TikTok, a nakon njih slijedi YouTube. Ostali glasovi rasporedili su se na Snapchat i Discord, dok Facebook i Spotify imaju zanemariv jedan glas. Također, ispada da Pinterest i Twitter baš i nisu popularni.

Može se zaključiti da iznenađenja ovdje nije bilo jer su Instagram i TikTok uvjerljivo najzabavnije društvene mreže koje trenutno imaju najviše sadržaja, i smiješnoga i poučnoga.

Sven Kranželić

„Sve što radim, radim iskreno.“

Njegove brojke na YouTubeu pokazuju da ga prati više od 200.000 pretplatnika! Sigurni smo da se među njima nalaze i neki od naših učenika. Riječ je o *youtuberu* Svenu Kranželiću, Svenkyju, koji svojim kreativnim videima drži visoko mjesto na ljestvici poznatijih stvaratelja sadržaja. Osim toga, Sven je i naš bivši učenik koji je hodao hodnicima naše škole, stoga smo htjeli popričati s njim o tome kako je došlo do njegove uspješne karijere na YouTubeu. Naravno, potaknuli smo ga da se osvrne i na svoja osnovnoškolska sjećanja pa nam je otkrio, između ostaloga, tko mu je bio najdraži učitelj, ups, učiteljica! Sigurni smo da vas zanimaju svi odgovori, stoga nastavite čitati!

Zašto si se odlučio snimati za YouTube i kada?

Kanal na YouTubeu otvorio sam prije četiri godine. Bio sam pun kreativnosti koju tada nisam znao kako i gdje iskoristiti. Na fakultetu sam učio, a na studentskom poslu slušao naredbe drugih. Imao sam veliku želju stvoriti nešto samostalno i upravo zato otvorio sam kanal na YouTubeu.

Možeš li se prisjetiti svojega prvog videa na YouTubeu? Kako si se tada osjećao – dok si ga snimao i nakon što si ga objavio?

Kao prvo, video je katastrofa, no nisam ga obrisao s kanala tako da moja publika može vidjeti kako sam snimao katastrofalno prije tri godine i kako snimam danas. Video je pokazatelj kako se svi mijenjamo i napredujemo. Sramim se toga videa jer je jako krindž, ali mislim da ima svoju svrhu. Osjećao sam se pomalo loše jer ostali nisu vidjeli ono što ja vidim u svojem videu. Unatoč tomu, nastavio sam snimati.

Možeš li nam opisati kako izgleda proces snimanja jednoga videa?

Nakon što razvijem ideju u glavi, sve zapisujem u Word. Kada sam zadovoljan konceptom videa, započinjem sa snimanjem. Na kraju bude otprilike

15 ili 20 minuta materijala. Sve prebacim na računalo, nakon čega slijedi pregledavanje, montiranje videa, završna montaža i, naravno, objavljivanje na YouTube.

Na temelju čega biraš teme za video?

Trenutačno inspiraciju pronalazim u aktualnim vijestima koje zanimaju moju publiku, tj. mlade. Gledam da vijesti budu zanimljive kako bih ih mogao na zabavan način prezentirati, tako da ne stvorim dojam doslovnoga gledanja dnevnika na televiziji. Biram teme ovisno o tome hoće li se svidjeti mojoj publici te hoće li moći nešto naučiti iz toga i zabaviti se.

Poznato je da se ljudi skrivaju iza profila na društvenim mrežama te su danas na internetu gotovo svi izloženi negativnim komentarima, a posebice *influenceri*. Čitaš li negativne komentare na svojim videima i kako oni utječu na tebe?

Prije sam ih čitao i nisu dobro utjecali na mene, pogotovo ako su bili od nekih mojih bliskih prijatelja. Danas ne pridajem preveliku pozornost takvim komentarima. Danas mladi, pogotovo na TikToku, pišu uvredljive komentare na temelju fizičkoga izgleda osobe. Takvi su komentari za

mene nevidljivi i beskorisni jer ih zapravo pišu nesretne i nezadovoljne osobe. Kada i pročitam takve komentare, jednostavno izađu iz moje glave. Iako je prije možda bilo drugačije, danas imam više pozitivnih komentara na videima jer me publika upoznala i zadržali su se oni koji zaista žele pratiti moje videe.

Koliko vremena dnevno provodiš na društvenim mrežama?

Budući da je moj posao na društvenim mrežama, *online* sam od devet ujutro pa sve do pet popodne jer stalno nešto provjeravam, objavljujem, gledam itd. No, nakon 17 sati gasim računalo, odlazim na trening i izlazim s prijateljima. Naravno da su mi komunikacijske aplikacije uvijek dostupne zato što moram biti na mreži ako se nešto dogodi. Mislim da sam umjeren na društvenim mrežama.

Tko ti je uzor od domaćih, a tko od stranih youtubera?

Od domaćih mi je oduvijek bio Dennis Domian. Imao sam ga priliku i upoznati, tj. snimiti s njim video. Od stranih baš i nemam. Pratim MrBeasta, no nije da radim po uzoru na njega.

Osjećaš li određenu dozu odgovornosti jer te prati više od 200.000 ljudi?

Prije nisam imao osjećaj da me prati toliko ljudi. No, jednom sam prilikom to osvijestio, a bilo je to kada sam došao među djecu koja su oponašala negativno ponašanje jednoga *youtubera*. Tom prilikom upitao sam se oponaša li i mene moja publika, tj. rade li stvari koje i ja radim i prezentiram. Shvatio sam da moram paziti što radim i što govorim *online*. Mladi upijaju pa počnu raditi ono što su vidjeli. Mislim da ja nisam radio ništa loše. Sve što radim, radim iskreno i mislim da publika ne može ništa loše naučiti iz mojih videa.

Kakav si bio učenik u osnovnoj školi?

To bi trebalo pitati učitelje, oni bi bili realniji

(smijeh). Ja mislim da sam bio vrlo dobar, odličan. Vjerujem da bi bio i bolji da nisam imao svoje problemčice u glavi.

Možeš li izdvojiti najbolji trenutak iz osnovne škole?

Znali smo glumiti scene iz serije Najbolje godine koja je tada bila aktualna. Mislim da su mi to najdraži trenutci iz osnovne škole; tada smo se baš smijali i zabavljali.

Možeš li izdvojiti najdražega učitelja/icu i najdraži predmet iz osnovne škole?

Jako draga bila mi je učiteljica Irina, a također i moja razrednica Ružica. Volio sam lektire (smijeh). Bila mi je još draga i učiteljica Mirela iz matematike i smiješan mi je bio i učitelj likovnoga Žulec. Pa... Bilo je fora učitelja.

Snimio si video o svojem iskustvu u školi vezano uz vršnjačko nasilje i taj video ima više od 220.000 pregleda. Kako si se osjećao prilikom snimanja toga videa?

Snimio sam taj video na temelju svega što se meni događalo. Imao sam super frendove, ali neki me baš i nisu previše voljeli zato što sam volio eksperimentirati s odjevnim kombinacijama. Pratio sam Justina Bibera, a to je tada bilo strogo zabranjeno. Znači, ako si pratio Bibera i ako si imao „bibericu“, ti si bio mrtav čovjek. Tako da, školski dani zbog toga nisu mi bili nešto divni, bilo je tu puno zadirkivanja. Nakon osnovne škole to je naravno sve prošlo, ali te situacije ostanu u tebi. Utječu dalje na tvoj život. Snimio sam taj video zato što mi je publika stalno pisala da ih muče takvi problemi, da ih muče njihovi vršnjaci, a ja sam im samo prenio svoje iskustvo i savjete. Osjećao sam se tužno u tom trenutku jer sam se prisjetio svega, ali i sretno jer sam prošao kroz sve to i, evo, danas sam živ i zdrav.

Što bi poručio djeci koja se možda nalaze u sličnoj situaciji, tj. koja su žrtvom nekoga oblika nasilja?

Rekao bih im da se savjetuju sa svojim roditeljima jer ja nisam imao hrabrosti reći svojim roditeljima što me muči. Ni svojoj razrednici. Nikome. Preporučio bih im da popričaju s nekime. Ako to sve držiš u sebi, to onda jednom mora puknuti.

Možeš li usporediti sebe sada i sebe prije 10 godina.

Kada sam imao 15 godina, bio sam jako zbunjen, kao i svi ostali. Imao sam zbrku osjećaja u glavi. Nisam znao što bih htio biti. Danas je sve drugačije zato što imam neki svoj cilj i planove. I rekao bih da sam stabilna osoba za razliku prije 10 godina.

Za kraj – opiši se u 3 riječi.

Kreativan, zabavan i dobronamjieran.

Provjeri je li tvoja dijagnoza: ovisnost o društvenim mrežama!

1. Objavljujem na društvene mreže većinu toga što radim.

A) uvijek B) ponekad C) nikad

2. Kada čujem obavijest, odmah uzmem mobitel jer ju moram provjeriti.

A) uvijek B) ponekad C) nikad

3. Osjećam se nervozno kada sam bez mobitela.

A) uvijek B) ponekad C) nikad

4. Dosadno mi je kada sam bez mobitela.

A) uvijek B) ponekad C) nikad

5. S prijateljima rađe komuniciram online nego uživo.

A) uvijek B) ponekad C) nikad

6. Kada sam s prijateljima, mobitel mi je u ruci jer sam istodobno na društvenim mrežama.

A) uvijek B) ponekad C) nikad

7. Kada sam s obitelji, ne sudjelujem u razgovoru i druženju jer sam na društvenim mrežama.

A) uvijek B) ponekad C) nikad

8. Stekao/la sam naviku spavati što manje kako bih imao/la više vremena za aktivnosti na društvenim mrežama.

A) uvijek B) ponekad C) nikad

9. Manje učim zbog provođenja vremena na društvenim mrežama.

A) uvijek B) ponekad C) nikad

10. Osjećam da nešto propuštam ako ne idem na društvene mreže neko određeno razdoblje.

A) uvijek B) ponekad C) nikad

Prebroj svoje odgovore i razvrstaj ih ovisno o tome imaš li najviše odgovora A, B ili C.

NAJVIŠE A ODGOVORA

Ako imaš najviše odgovora A, ti si osoba koja ne zna što bi bez mobitela i društvenih mreža! Čim čuješ zvuk za obavijest, uzimaš mobitel u ruke. Čim se probudiš, provjeravaš online novosti. Umjesto da uživo pitaš prijatelja što je za domaću zadaću, ti mu šalješ poruku. Iako danas nitko ne može bez mobitela, ipak pokušaj smanjiti vrijeme koje provodiš na njemu i osvrni se na vanjski svijet. Puno toga događa se oko tebe i ne želiš to propustiti!

NAJVIŠE B ODGOVORA

Ako imaš najviše odgovora B, ti si osoba koja ima kontrolu nad vremenom provedenim na mobitelu. Koristiš svoj mobitel za zvanje, pisanje poruka, pregledavanje društvenih mreža, ali ipak ne dopuštaš da te mobitel i društvene mreže zarobe. Može se reći da ti imaš zdrav odnos prema mobitelu i društvenim mrežama. Samo tako nastavi!

NAJVIŠE C ODGOVORA

Ako imaš najviše odgovora C, ti si osoba koja uopće nije zainteresirana za mobitel i društvene mreže. Online svijet te ne zanima i ne vidiš potrebu za otvaranjem profila na društvenim mrežama. U skladu s tim, tvoji te vršnjaci baš i ne razumiju jer su oni svi online. Uživaj u životu kao i do sada, a usput još jednom razmisli o tome što ti društvene mreže mogu donijeti. Ipak, ako se koriste umjereno i pametno, one te mogu i zabaviti i naučiti svačemu novom.

BTS

Glazba koja se sluša

Piše: Leona Tribunjak, 8.c. Foto: CC-BY-SA, Carva

Pozitivan utjecaj glazbe na naš život

Glazba je lako dostupna i nismo ni svjesni koje sve moćne i skrivene učinke sadrži. Može nas zabaviti kada nam je dosadno, a isto tako može nam pomoći dok učimo da lakše pamtimo i da se opustimo. I to nije sve. Ako treniraš uz glazbu koja ima ritam, ona će ti povećati fizičku izdržljivost tako što ćeš se usredotočiti na nešto što nije vezano uz trening. Glazba popravlja raspoloženje i pomaže ti upoznati samoga sebe i svoje osjećaje. Dok slušamo glazbu, razvija se dopamin zbog kojega naš mozak neometano radi. Također, glazba povećava koncentraciju. Svi znamo da što smo bolje volje, to nam je lakše nešto zapamtiti. Glazba oslobađa ljude od stresa. Slušanje glazbe koju voliš pomaže u smirivanju i smanjenju anksioznosti. S pomoću glazbe možemo izraziti svoje osjećaje, a glazba nam ujedno povećava kreativnost i kritičko razmišljanje. Zbog glazbe, ljudi imaju pozitivnije stavove, sporiji ritam disanja i niži krvni tlak. Naposljetku, glazba spaja ljude. Glazba poboljšava naš život.

BTS je trenutno najpoznatiji K-pop bend. Tu je sedam članova: RM, Jin, Suga, J Hope, Jimin, V i Jungkook.

Debitirali su 2013. i od tada se bave glazbom. BTS je poznat i po svojim producerskim sposobnostima s obzirom na to da oni pišu glazbu koju kasnije izvode. Dvaput su bili nominirani za nagradu Grammy, prvi put s pjesmom Dynamite i drugi put s pjesmom Butter. Njihovi fanovi zovu se ARMY (Adorable Representative M.C. for Youth). BTS daje jasnu poruku koja glasi VOLI SEBE (Love Yourself) i zapravo je u većini pjesama riječ baš o tome. Dajte im priliku i poslušajte neke njihove pjesme, primjerice Fake Love, Magic Shop i Idol. Vjerujte, nećete požaliti!

Zapjevaj i zapleši uz K-pop

K-pop je glazbeni žanr koji čine pop, hip-hop, rock i R&B. Jedina je razlika u jeziku jer je K-pop nastao u Južnoj Koreji. Najpopularnija K-pop pjesma i dandanas je Gangnam Style, koju ste svi sigurno čuli. Kada bismo morali izdvojiti pet najpoznatijih K-pop grupa, onda su to definitivno BTS, BLACKPINK, Twice, Exo i TXT. K-pop je prešao granice glazbenoga žanra i postao, može se reći, pokretom među mladima. Nije lako biti dio K-pop benda jer prvo to moraš zaslužiti.

U Južnoj Koreji prvo morate trenirati par godina kako biste prošli audiciju i debitirali u bendu, osim, naravno, ako ste jako uspješni u svemu pa vas odmah prihvate. Da biste mogli biti u K-pop bendu, potrebno je znati plesati i lako učiti koreografiju te pjevati i repati, a najvažnije je znati pričati korejski. Puno K-pop bendova ima članove koji nisu iz Južne Koreje, tako da skoro svaki član zna pričati više jezika. K-pop postaje sve popularniji u svijetu i osvaja srca slušatelja.

Glazba. Svatko ju interpretira na svoj način te u svakome budi različite emocije. Dok većina nas glazbu proživljava slušajući, učenici Nikša Antić (8.c), Hrvoje Balić (8.c.), Dominic Dumančić (5.c) i Lucija Damjanov (5.a) odlučili su, svirajući, proživljavati glazbu svim osjetilima. Oni su nam opisali svoj glazbeni put i istaknuli što za njih znači instrument koji sviraju.

Glazba izražava ono što se ne može reći i što je nemoguće šutjeti.

(Victor Hugo)

Kada ste krenuli svirati?

Nikša: S 4 godine.

Hrvoje: U 3. razredu, znači s 9 godina.

Dominic: U 3. razredu.

Lucija: U 3. razredu.

Što svirate i zašto ste se odlučili baš za taj instrument?

Nikša: Sviram tamburu. Svidjela mi se na prvi pogled i jako ju malo ljudi svira.

Hrvoje: Sviram violinu.

Prva mi je pala
na pamet
kada

s a m
b i o n a

upisivanju.

D o m i n i c :

Sviram tamburu brač.

O d l u č i o

s a m s e z a t a j
i n s t r u m e n t

jer imam osjećaj kao da me opušta. Moj je tata htio da sviram bisernicu, ali nisam ju mogao izabrati jer bisernica zahtijeva male prste.

Lucija: Sviram gitaru. Odlučila sam se za gitaru zato što mislim da je posebna i zato što sam htjela da se u našoj školi čuje za taj instrument jer ga ne svira puno učenika.

Svirate li još neke druge instrumente?

Nikša: Osim tambure, sviram još gitaru, bubnjeve i klavijature.

Hrvoje: Da, sviram još i tamburu, a volio bih još naučiti svirati violu.

Dominic: Sviram još električni klavir.

Mislim da bih volio svirati bubnjeve i harmoniku, barem bih htio pokušati.

Lucija: Sviram još bisernicu i klavir. Rado bih voljela naučiti svirati ukulele jer su slične gitari.

Kako se osjećate dok svirate?

Nikša: Volim svirati i ono me ispunjava. Uživam u tome.

Hrvoje: Samo se opustim i uživam u sviranju.

Dominic: Osjećam se opušteno. Dok sviram, nalazim se u nekom mirnom stanju.

Lucija: Osjećam se jako ugodno. Kroz glazbu želim iskazati neke svoje osjećaje.

LUCIJA

Poznato je da vježbate svaki dan. Koliko dugo?

Nikša: Vježbam pola sata dnevno.

Hrvoje: Vježbam najmanje sat vremena dnevno.

Dominic: Vježbam svaki dan dva sata. Ako baš nekada ne stignem, trudim se odsvirati barem malo navečer.

Lucija: Vježbam svaki dan otprilike pola sata ili sat vremena.

Jeste li sudjelovali na nekim natjecanjima?

Nikša: Da, u Belom Manastiru.

Hrvoje: Nisam.

Dominic: Trebali smo prošle godine, ali je korona to zaustavila. No, nedavno sam bio u Budimpešti gdje su bili organizirani koncerti na temu zoološkog vrta. Svirao sam pjesmu Das krokodil.

Lucija: Nisam, ali nadam se da hoću.

Tko vam je uzor u sviranju?

Nikša: Petar Nikolić, moj nastavnik.

Hrvoje: Čaba Z i m a ,
m o j
b i v š i

nastavnik.

Dominic: Dario Harkanovac, moj nastavnik. On vidi želju u meni i vidi da ću moći proći sve razrede. Isto tako, uzor su mi i Đorđe Balašević te grupa S.A.R.S.

Lucija: Mogu reći da mi je uzor Mia Dimšić. Svirat ću njezinu pjesmu Život nije siv na školskoj priredbi.

NIKŠA

Planirate li nastaviti svirati u budućnosti?

Nikša: Da.

Hrvoje: Da, možda i kao nastavnik.

Dominic: Da. Polako smišljam svoje pjesme i namjera mi je upisati srednju Glazbenu školu.

Lucija: Da, kada završim osnovnu školu, planiram upisati srednju Glazbenu školu i kasnije ići na fakultet. Planiram biti instruktora za sviranje gitare.

DOMINIC

HRVOJE

kognitivna
muza

Izabela & Dinko

Upravo zato što im se proširila publika, u svoj rad uvrstili su i snimanje podcasta koji objavljuju na YouTubeu te *newslettere* preko kojih svojim pratiteljima šalju poučne priče koje potiču na kritičko promišljanje i samorefleksiju.

Njihov rad prepoznat je u širem društvu pa su tako 2021. godine osvojili 2. mjesto na natječaju Osječko-baranjske županije za najbolju poduzetničku ideju godine.

Ako još uvijek ne pratite njihov instagram-profil, brzo mobitel u ruke i zapratite ih!

Sve je počelo u kolovozu 2021. godine kada su naša učiteljica hrvatskoga jezika Izabela Pleša i njezin suprug Dinko Pleša odlučili otvoriti profil na Instagramu Kognitivna Muza. S obzirom na to da je Dinko profesor psihologije, koji pruža usluge psihološkoga savjetovanja, odlučili su pokušati jednostavnim savjetima pisati i objasniti pratiteljima kako zavoljeti sebe, kako steći samopouzdanje, kako razviti pozitivne životne navike, kako poboljšati komunikacijske vještine i još mnogo toga.

Učiteljica Izabela otkrila nam je da su od svih društvenih mreža izabrali baš Instagram zato što ga koristi najviše mladih korisnika, a upravo su oni njihova ciljana publika. Kognitivna Muza bila im je u početku samo hobi, a tijekom vremena razvila se i u posao. Nedugo nakon što su osnovali Kognitivnu Muzu, velik broj ljudi počeo im se javljati i pitati za savjete, što je naravno bio i cilj. Danas ih na Instagramu prati gotovo 9000 osoba, što znači da su ljudi prepoznali njihov profil kao mjesto za osobni rast i razvoj. Stvorili su jednu *online* zajednicu u kojoj svi prisutni otvoreno razgovaraju o mnogim životnim temama.

KAKO PRESTATI BRINUTI O TOME ŠTO DRUGI MISLE

Jeste li ikad razmišljali o tome koje biste snove i ciljeve lovili kada ne biste brinuli hoće li vas netko zbog njih osuditi?

Ponekad je u životu svatko od nas odabrao onaj put koji dolazi uz gromoglasni pljesak, izbjegavajući u širokom luku onaj uz koji dolazi šaputanje. Jer vrlo često čovjek više od toga da bude svoj, želi biti prihvaćen. To nije samo dio nas i našeg karaktera već i same kulture u kojoj odrastamo. Roditelji štite svoju djecu od poruge tako što ih čine što sličnijima drugoj djeci (iz čiste i neiskvarene želje da njihovo dijete ne bude odbačeno), a pritom djetetu stvaraju uvjerenje da je daleko bolje biti prihvaćen nego biti svoj. I kad to dijete odraste, stavit će na stranu svoje divlje i lude snove koji i jesu ključni način života, da bi išao putem koji je siguran, utaban i putem na kojem je prihvaćen.

I premda i jedan i drugi put imaju svoje prednosti i nedostatke, Muza te danas želi podsjetiti na onu malu osobu u tebi koja mašta, sanja lude i nemoguće snove, ostvaruje sve što si zacrtala i pritom se ne boji što će reći netko tko je odavno prestao maštati.

Da su svi koji su imali lude snove od njih odustali zbog mišljenja drugih, kako bi svijet danas izgledao?

Sanjaš li i ti neki svoj ludi san? Ili još bolje, živiš li ga?

Tvoja,

@kognitivna_muza

DANAS BRINEM O SEBI

Kako ti provodiš svoje slobodne dane?

Služe li ti za uživanje ili, kao mnogi, juriš okolo rješavajući obveze koje zbog raznoraznih razloga ne stigneš obaviti već neko vrijeme?

Muza snažno vjeruje u pojam slobodnog dana kao tvog dana za opuštanje i ljubav prema sebi! Vjeruje da je to dan koji treba započeti u dobrom raspoloženju uz najdraži napitak i duboko disanje. Iskoristiti ga za prisjećanje o nekim lijepim stvarima koje te očekuju, kao i za prizivanje nekih lijepih uspomena koje ti je ova godina donijela.

Nakon takvog uvoda, svoj slobodan dan ispunj aktivnostima koje će te opustiti i staviti ti iskren osmijeh na lice. One ne moraju biti zahtjevne, naporne i skupe. Upravo suprotno.

A ako slučajno ne znaš što bi sve moglo napuniti tvoje baterije na 100%, Muza ti nudi pregršt njezinih omiljenih aktivnosti! Isprobaj barem jednu i svakako javi jesi li se nakon nje osjećala/o bolje!

Tvoja,

@kognitivna_muza

KAKO IZGRADITI SAMOPOUZDANJE?

Donosimo vam vrlo važnu životnu lekciju: deset zlatnih savjeta o tome kako izgraditi samopouzdanje. Sljedeći put kad se budete osjećali nesigurno, sjetite se ovih savjeta i budite hrabri!

1. Nemojte se uspoređivati s drugima.
2. Trebate shvatiti da su društvene mreže i sve što vidimo na njima lažne.
3. Nemojte o sebi imati ružne misli.
4. Okružite se pozitivnim ljudima.
5. Svaki neuspjeh primite bez razočaranja.
6. Pokušajte se ne obazirati na tuđa mišljenja.
7. Izbacite negativne ljude iz svojega života.
8. Naučite reći „ne” i uvijek izrecite svoje mišljenje.
9. Radite nešto što vas čini sretnijima. Svaki dan.
10. Otkrivajte nove stvari. Istražujte!

Državno natjecanje iz geografije

Piše: Matea Šašvari, 6.c Foto: Marijana Jakelić

Nakon školskoga uslijedilo je županijsko, a potom i državno natjecanje! Svake godine sudjelujem na natjecanju iz geografije, no ovo je bilo uistinu posebno.

Svaki četvrtak učitelj Vedran i ja pripremali smo se za natjecanje, a ponekad je to bilo i češće. Stvarno smo puno truda uložili ove godine. Bila sam presretna kada sam dobila poziv na državno natjecanje i s nestrpljenjem sam čekala da taj dan dođe.

Dana 12. travnja oko četiri sata popodne došli smo u Njivice na otoku Krku, gdje smo se smjestili u hotel. Hotel je bio predoabar, a more je bilo prekrasno. U sobi sam bila s Anom i Marijom. Jako smo se dobro slagale,

smijale smo se i zabavljale. Nakon što smo se smjestile u sobu, otišle smo prošetati uz rivu i kupiti koji suvenir. Svaki je dan vrijeme bilo sunčano i toplo i baš smo uživale. Taj dan napunile smo baterije kako bismo bile spremne na sve što slijedi.

Drugi dan nakon doručka uputili smo se prema Malinskoj, gdje smo u njihovoj Osnovnoj školi Malinska-Dubašnica napisali prvi dio državnoga natjecanja, odnosno istraživački rad. Prije i tijekom natjecanja imala sam veliku tremu. Na istraživačkom radu bilo je i lakših i težih pitanja. Dok su se ispravljali naši radovi, imali smo organiziran izlet. Naša grupa išla je u vožnju podmornicom. Bilo je dosta mutno pa se nije moglo vidjeti baš puno, no zato je na palubi bilo prekrasno. More je bilo jako čisto. Zatim smo išli u jedan muzej koji je još u izgradnji, no vidjela sam zanimljive makete brodova i stare karte hrvatskih kartografa. Nakon toga vratili smo se u školu po rezultate i natrag u Njivice u hotel.

Zadnji dan državnoga natjecanja pisali smo i drugi dio, odnosno ispit teorije. Dok smo čekali rezultate, otišli smo prošetati i pojesti sladoled u kafić. Ja sam zadovoljna svojim rezultatima, iako sam u početku mislila da su mogli biti i bolji. No, učitelj Vedran bio je oduševljen mojim rezultatima i on mi je bio velika podrška tijekom natjecanja. U Njivicama je bilo proglašenje pobjednika, nakon čega smo se uputili kući. Put je bio dug, no bilo mi je predivno. Svakako ću se sljedeće godine potruditi da ponovno ostvarim ovaj uspjeh jer mi je ovo bilo najbolje iskustvo do sada koje će mi zauvijek ostati u srcu. Uostalom, tko još ne bi htio ići na more?

Matea je prvi put predstavljala našu školu na državnoj razini nekoga natjecanja! Državno natjecanje iz geografije bilo je organizirano u dva dijela: istraživački rad i pisana provjera znanja. Istraživački je rad nova sastavnica, uvedena na natjecanje prije dvije godine. Smisao je istraživačkoga rada pokušaj primjene stečenog znanja na nepoznate situacije uporabom raznih geografskih grafičkih metoda. Vjerujte, nije nimalo lagano! Matea se odlično snašla, postigla je izvrstan rezultat te joj još jednom i ovim putem čestitam!

Vedran Hozjan, učitelj geografije

leksikon

Najdraži predmet:
Geografija
Najdraža boja: plava
Najdraže godišnje doba: ljeto
Najdraži cvijet: ruža
Najdraži sport:
nogomet
Najdraži pjevač:
Eminem
Najdraža knjiga:
serijal 5 prijatelja Enid
Mary Blyton

Najdraži slatkiš:
čokolada
Stvar bez koje ne možeš: mobitel
Što bi voljela biti kada odrasteš?
Jedno vrijeme htjela sam biti učiteljica, ali vidjet ću hoće li mi se svidjeti kemija jer razmišljam i o zanimanju farmaceuta.

Povuci, potegni IŠČUPATI JU NE MOŽEMO!

Piše: Marijana Jakelić, učiteljica informatike

Jedan sasvim običan svibanjski dan za učitelje naše škole pretvorio se u avanturu spašavanja jednoga života baranjske ovce koja je zapela u blatu dubokoga jarka.

Toga dana učitelji naše škole dogovorili su poslijepodnevno druženje u Lovačkome domu u Zlatnoj Gredi. Pokraj mene za volanom sjedila je učiteljica Dajana, a ja sam, odmarajući od prijepodnevnog nastave, „piljila“ kroz prozor automobila i uživala u proljetnome danu i zelenilu prirode tikveške šume. Učiteljice Monika i Maja Lesjak iza mene na stražnjem sjedalu razgovarale su o leptirićima u

stomaku, iščekujući ručak koji nam je pripremljen na odredištu.

„Ovca!!!“ uzviknula sam. Ekipa u autu nije se previše obazirala na moj uzbuđeni ton. Pa, prošli smo pokraj barem 300 ovaca na putu. „Jeste li vidjele?! Ovca je u jarku! Zapela je!“ glasno sam rekla. „Vruće je, sigurno se otišla ohladiti i osvježiti“, smireno je rekla učiteljica Monika. Nisam bila zadovoljna njezinim odgovorom. Pogledale smo se. Ovca i ja. Pogledom je tražila pomoć.

Par sati kasnije vraćale smo se, a ovca je bila na istom mjestu. Zajednički smo odlučile otići do jarka i provjeriti njezino stanje. Baš kao što sam i mislila, jedna ovca nije nikuda mogla. Zajedno sam s učiteljicom Monikom zasukala

rukave. Povuci, potegni – iščupati ju nismo uspjele. Preteška je. Nikako ju nećemo moći izvući iz jarka. „Sigurno je nešto slomila“, zaključila je učiteljica Maja. Nekoliko minuta kasnije u našem pokušaju spašavanja pridružila su nam se još dva učitelja, Damir i Vedran. „Spas!“ pomislila sam. Sada imamo još četiri dodatne ruke. Povuci, potegni – oh, ovca se malo pomaknula. Polovica tijela više joj nije bila u blatnom jarku. „Ovako ju sigurno nećemo moći izvući, jarak je previsok!“ rekao je učitelj Damir i hitro pošao u šumu ne bi li našao debele grane koje bi nam poslužile kao poluge pri izvlačenju ovce.

Poluge nisu pomogle.

Nedugo zatim družini „spasitelja ovce“ pridružio se naš ravnatelj Ivica. Sišao je u jarak i zajedno s učiteljem Damirom pokušao već isprobano – povuci, potegni – ali iščupati ju nisu mogli. Ovca se pomaknula za jedva nekoliko centimetara. Otkad su ovce toliko teške?!

Sada je ovca bila na samom rubu jarka, ali više ne u blatu. Očekivali smo kako će svakoga trenutka ustati i pridružiti se svojemu stadu nekoliko stotina metara dalje. Ali, nije. Ovca nije mogla ustati.

U međuvremenu se okupila publika od desetak učitelja koji su bili na putu kući.

„Sada je bilo dosta“, rekao je ravnatelj, „Damire, uhvatit ćemo ju nekako i dovući izvan jarka kako god znamo i umijemo!“. U tom su trenutku četiri ruke uhvatile ovcu i, kao da nikada nije bila ona teška ovca koja se za jedva nekoliko centimetara pomaknula iz jarka, samo se našla na livadi. Učitelj Damir i ravnatelj u jednom su ju dahu uspjeli uz jarak. Utonuvši u svježju proljetnu livadnu travu, ovca je počela brstiti vlati pred sobom. Gladna i iznemogla, ovca je napokon bila na suhom.

Što ćemo sada s njom? Ovcu ne može ustati.

Ovaj je put stvar u svoje ruke uzela učiteljica Dejana. Kontaktirajući lokalne ljude, saznala je čija je ovca. Zahvalni vlasnici ubrzo su ju traktorom odveli na veterinarski pregled. Utvrdili su da ovca nije ništa slomila (Jeeej!), ali je, nažalost, pokupila infekciju metiljem.

Učitelji su bili sretni jer su spasili život ovci, kasnije iz milja nazvanoj Blekici.

Blekica se još uvijek oporavlja te joj želimo brz oporavak i sretan povratak svome stadu!

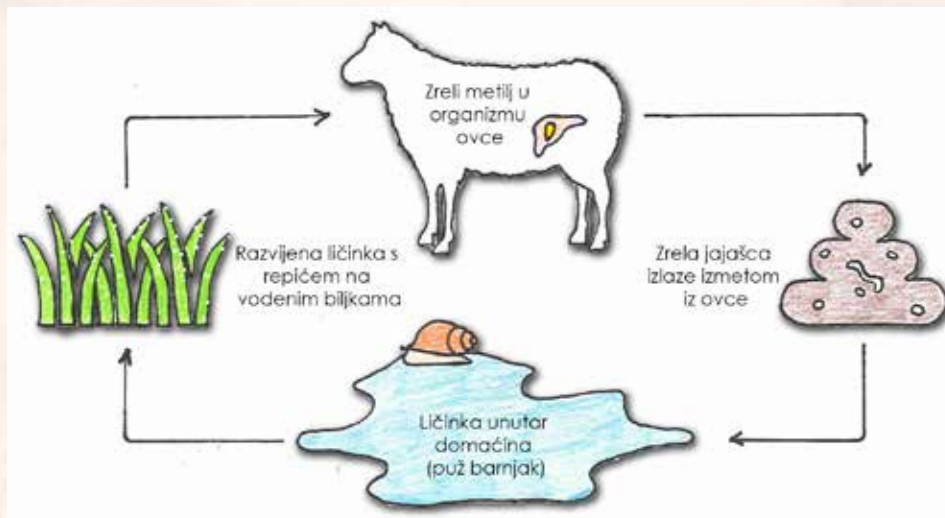
VELIKI OVČJI METILJ - Fasciola hepatica IZ ŽIVOTA VELIKOGA OVČJEG METILJA

Veliki ovčji metilj plosnati je parazit koji živi u jetri ovce. Dnevno izluči od 10.000 do 20.000 jajašaca koja polaže u žučne kanale i na taj način utječe na funkcioniranje jetre. Najugroženije su životinje koje se napasaju na vlažnim i močvarnim pašnjacima, piju zagađenu vodu i jedu sijeno koje nije dovoljno suho.

Nakon što položi svoja jajašca, ona i zmetom dospijevaju u vodu. Iz jajašaca se nakon 8 do 30 dana razvija ličinka koja samostalno ne može preživjeti pa krene u

potragu za partnerom koja mora biti brza jer bez nje ga ugiba već za 12 do 24 sata. Domaćin ličinke postaje barski puž. Ličinke se brzo smjeste unutar puža i počinju se umnažati. Nakon određenoga vremena iz ličinke nastanu metilji s malenim repićem, koji tada napuštaju puža. Plivajući s pomoću malenoga repa, traže tvrdu podlogu poput potopljenih dijelova vodenih biljaka.

Kada stigne do vodenih biljaka, metilj odbaci rep te luči ljepljivu tvar koja ih štiti. Dva mjeseca nakon napasanja u organizmu ovce razvije se zreli metilj.

Piše: Maja Lesjak, učiteljica biologije i kemije. Ilustracija: Josip Hercigonja, 8.c

KAKO RAZGOVARATI S OSOBOM DO KOJE MI JE STALO?

Jako puno mladih, pa čak i starijih, pati od problema koji nije lako opisati. Ali, poznate su nam nuspojave tog „problemčića“. Kada ste u blizini osobe do koje vam je stalo, srce vam počne plesati svoj sretni ples, dobijete leptiriće u trbuhu ili vas počne hvatati trema oko toga hoće li joj se svidjeti vaša frizura, *outfit* koji ste pripremili noć prije, pa čak i parfem koji vam je mama kupila za prošli rođendan. Bez ikakvog razloga počnete biti nervozni, zacrvenite se kada ta osoba razgovara s vama, pa čak vam se i dlanovi malo počnu znojiti. No, mi smo ovdje da vam odgovorimo na to tajanstveno pitanje koje svi u sebi nekada pomislite: „Kako razgovarati s osobom do koje mi je stalo?“

Ipak, nešto treba biti jasno. Bez obzira na to što napravili i što vam mi rekle, srce će vam uvijek igrati svoj sretni ples, a isto će se tako leptirići uvijek javiti u trbuhu. Opustite se, trema i nervoza su normalne jer čovjek nikad ne može znati što će se točno dogoditi. Isto tako, tu je i strah, no nemate se čega bojati. Vrlo je važno biti nježan s tom osobom. Recite joj par lijepih riječi ili komplimenata. I, molimo vas, samo nemojte biti bezobrazni prema njoj jer vas to neće nigdje dovesti, a pogotovo neće dati dobre rezultate koje, naravno, priželjkujete. Nadalje, možda joj se možete javiti preko neke društvene mreže ili joj napisati kratku poruku na papir pa joj dati dok ste u njezinoj blizini, npr. na hodniku ili pod satom. Naravno, mislile smo pod odmorom, morate pratiti na satu!

Napokon, zadnji korak. Budite iskreni i nemojte se sramiti. Sve je to normalno i kako kažu – za ljude. Pa i ako se ne zaljubite, ima vremena za to. Nikada niste premladi ni prestari. Ljubav dolazi baš u pravo vrijeme!

10 LJUBAVNIH FILMOVA KOJE MORATE POGLEDATI

Morate priznati da svi volimo pogledati dobar ljubavni film koji će nas podsjetiti na to da trebamo vjerovati u ljubav i koji će nam pomoći da malo zaboravimo na našu svakodnevicu. Donosimo vam popis od 10 ljubavnih filmova koje smo ocijenili sa svih 5 zvjezdica!

1. Bilježnica (The Notebook)
2. Sva svijetla mjesta (All the Bright Places)
3. Krive su zvijezde (The Fault in Our Stars)
4. Sve, baš sve (Everything & Everything)
5. Tu sam pred tobom (Me Before You)
6. 10 razloga zašto te mrzim (10 Things I Hate About You)
7. Svim dečkima koje sam voljela (To All the Boys I Loved Before)
8. Šetnja za pamćenje (A Walk to Remember)
9. Savršen spoj (The Perfect Date)
10. Ruby Sparks

Odaberite film, pripremite kokice i udobno se smjestite u svoj kauč!

KOLIKO SI % ZALJUBLJEN/A?

Želiš li znati koliko si zaljubljen/a? Riješi ovaj kviz i saznat ćeš!

Prebroj svoje odgovore i razvrstaj ih ovisno o tome imaš li najviše odgovora A, B ili C.

NAJVIŠE A ODGOVORA

Ako imaš najviše odgovora A, ti si zaljubljen/a 100 % preko ušiju! Voliš sve u vezi te osobe i ona te čini sretnom/sretnim. Leptirići u tvojem trbuhu stalno su aktivni. Lijepo je biti zaljubljen, zar ne?

NAJVIŠE B ODGOVORA

Ako imaš najviše odgovora B, ta osoba ti se sviđa, ali nisi 100 % siguran/sigurna. Želiš je bolje upoznati i približiti joj se.

NAJVIŠE C ODGOVORA

Ako imaš najviše odgovora C, nisi zaljubljen/a u tu osobu i ne osjećaš nikakve ljubavne osjećaje prema njoj. „Zapala ti je za oko“, ali ipak ste bolji kao prijatelji.

1. Ne mogu spavati jer stalno mislim na tu osobu.
A) uvijek B) ponekad C) nikad
2. Ponekad se osjećam zbunjeno, sramežljivo i sputano kada sam u blizini te osobe.
A) uvijek B) ponekad C) nikad
3. Zaboravim redovito jesti jer sam okupiran/a mislima o toj osobi.
A) uvijek B) ponekad C) nikad
4. Uzrujam se kada se prema toj osobi ne odnose pošteno.
A) uvijek B) ponekad C) nikad
5. Kada mi netko ispriča nešto smiješno, želim to podijeliti s tom osobom.
A) uvijek B) ponekad C) nikad
6. Ona/on ima nekih mana, ali mi one zapravo ne smetaju.
A) uvijek B) ponekad C) nikad
7. Za tu osobu nastojim izgledati najbolje što mogu.
A) uvijek B) ponekad C) nikad
8. Teško učim jer stalno mislim na tu osobu.
A) uvijek B) ponekad C) nikad
9. Volim sve u vezi te osobe.
A) uvijek B) ponekad C) nikad
10. Osjećam se sretno kada je ta osoba sretna ili tužno kada je ta osoba tužna.
A) uvijek B) ponekad C) nikad

Kako učimo u razrednoj nastavi?

Učenje omogućava gledanje svijeta drugim očima, olakšava svakodnevne aktivnosti i uspjeh u životu. U dječjem svijetu učenje kroz igru, aktivnost, praktični rad ili crtež, odnosno iskustveno učenje, ima najveće značenje i postiže najbolje rezultate u procesu svladavanja novih znanja i vještina. U prvom i drugom razredu bavimo se temom *kako učiti* pa smo tijekom nastavne godine provele različite aktivnosti i radionice u kojima smo učenike poučavale uspješnom učenju.

1. Učenje i igra

Učenje može biti zabavno jer učiti možemo i uz igru. Jedna od nama omiljenih igara je igra pantomime. Jedan učenik pantomimom pokazuje radnju koju smo mu šapnuli (npr. pisanje, čitanje, govorenje, slušanje, rezanje, lijepljenje...); sve što ima veze sa školom i aktivnostima u školi. Pokazivanjem zadanih riječi povezujemo pokret i riječ, sposobnost izražavanja pokretom te maštovitost i kreativnost izvedbe. Uz igru pantomime uvijek se dobro

zabavimo i nasmijemo.

2. Učenje i praktični rad

Praktični rad pomaže u učenju – rezanje, lijepljenje, crtanje, slaganje, izrađivanje, stvaranje. Učenje često kombiniramo s izrađivanjem različitih kartica s pojmovima. Pojmove s kartica trebamo pročitati, a zatim nacrtati. Kartice potom slažemo na hrpu te ih prema određenom kriteriju razvrstavamo u kuverte, npr. prema abecedi. Na taj način povezujemo učenje čitanja i crtanja te učimo razvrstavati pojmove u unaprijed zadane skupine. Od riječi zatim stvaramo rečenice i smišljamo priče.

3. Učenje i crtanje

Priču Hrabrica Željke Horvat-Vukelje i prikaz provođenja slobodnoga vremena obradile smo vizualnom metodom, odnosno preoblikovanjem priče u niz slika na „filmskoj“ traci. Učenici su naučili prikazivati redosljed radnje te zaključili da pričanje i pripovijedanje na taj način dobivaju novi smisao jer si priču mogu vizualizirati i kreativno se izraziti.

A magyar nyelvről...

Dorian Deak, 7.a

En azért tanulom a magyar nyelvet, mert a szüleim magyarok. Aki magyart szeretne tanulni szerintem sokszor ismételni kell a magyar szavakat a fejében.

Rebeka Rado, 2.b

Azt gondolom, hogy a magyar nyelv nagyon szép. Azt tanácsolom, hogy gyakorolniuk kéne a nyelvet és tanulni iskolában a magyar nyelvórákon.

Noemi Tol, 7.a

A legnehezebb magyarul írni. Szeretem a magyar nyelvet, mert a családom sokat beszél magyarul.

Sara Vučenović, 4.a

Azért szeretem a magyar nyelvet, mert anyukám és nagymamám otthon magyarul beszélnek. Szeretem azt is, hogy a magyar órákon mindig valamit érdekes csinálunk. Azt tanácsolom, hogy sokat kellene beszélnünk magyarul.

Savjeti za lakše učenje

Postoji više metoda učenja koje ti mogu pomoći. Jedna je od njih da učiš na kreativan način. Primjerice, učiš za test iz matematike. Umjesto da volumen kvadra samo zamisliš, lakše ćeš ga shvatiti i izračunati ako ga i skiciraš. Isto tako, lakše ćeš nešto naučiti ako to vizualiziraš, tj. lakše ćeš nešto naučiti kroz slike i videe nego samo čitajući tekst.

Upravo su zato poučne knjige za malu djecu šarene s puno slika i malo teksta.

Ako nas pitaš, najbolji način za učenje je u društvu. Učenje u društvu omogućit će ti lakše pamćenje. Ako ti nešto ne znaš, prijatelji ti mogu pomoći i objasniti neke pojmove svojim riječima. Učenje u društvu možete pretvoriti i u svojevrsnu igru povezivanja. Primjerice, učite pridjeve iz engleskoga i trebate naučiti značenje pridjeva *necessary* (potrebno). Možete ga povezati s nekim vama bliskim predmetom koji će vam biti asocijacija na tu riječ. Pri tome će ovaj način učenja biti još uspješniji ako prilikom povezivanja povežete riječi koje se rimuju ili riječi koje počinju istim slovom. U ovom bismo slučaju riječ *necessary* povezale s neserom jer su zvučno slične riječi, a djevojkama je neser zasigurno jedan od potrebnijih predmeta pa su i značenjski podudarni.

Definitivno je najvažniji savjet za učenje da se 100 % koncentriraš na ono što radiš jer ništa nećeš postići ako čitaš jedno, a razmišljaš o drugom. Bitno je i gdje učiš. Mjesto za učenje ne mora uvijek biti radni stol i radna stolica; to može biti bilo koje mjesto u kojem se osjećaš udobno – krevet, dvorište, terasa... Također, ne uči bez stanki. Malo odmori, barem nakon sat vremena. Popij vode, osvježi se i vrati se učenju.

Svatko ima svoj način za lakše učenje, samo ga treba pronaći. Najvažnije je da ne odustaješ i da se ne predaješ!

60 godina OŠ Kneževi Vinogradi

Prošle godine proslavili smo 60 godina naše škole. Učenici i učitelji sudjelovali su u različitim aktivnostima s ciljem razvijanja kreativnosti, međusobnog druženja i, najvažnije, razvijanja pozitivne kulture škole. Skenirajte QR kod ili posjetite stranicu <https://bit.ly/60godinaskole> i pogledajte kako nam je bilo!

ZNATE LI TKO (ŠTO) JE SULJOŠANKA?

Bujna kovrčava kosa s plavim očima, vješte ruke i kreativan um – to je naša Suljošanka, barem ju tako zamišljamo. Ona predstavlja sve naše vrijedne učenike koji su članovi naše istoimene učeničke zadruge.

Naime, priča je započela 29. kolovoza 2020. godine kada je osnovana Učenička zadruga Suljošanka pod vodstvom naših učitelja Maje Lesjak (voditeljica zadruge), Vedrana Hozjana (zamjenik voditeljice) i Monike Samardžić (tajnica zadruge). Zadruga djeluje unutar šest sekcija: Začinimo školu (voditeljica Monika Samardžić), Mali prirodoslovci (voditeljica Dunja Kufner), Klinci kreativci (voditeljica Kristina Čičak), Modelari (voditeljica Heidi Heil), KVINart (voditeljica Dubravka Kolčić-Drlje) te Povrtlari (voditelj Vedran Hozjan).

Učenici od 1. do 8. razreda različitim aktivnostima u zadruzi iskazuju svoje kreativne i umjetničke interese te stječu, produbljuju i primjenjuju gospodarska, društvena i srodna znanja iz područja važnih za cjelokupni proizvodni proces – od planiranja, izrade i vrednovanja rezultata rada.

Zadruga je u svibnju 2021. godine prvi put sudjelovala na Županijskoj smotri učeničkih zadruga Osječko-baranjske županije, gdje su učenici predstavili svoj prvi proizvod – prirodni

sapun s usitnjenim sušenim cvjetovima kamilice iz školskoga začinskog i ljekovitog vrta. Godinu dana poslije na Županijskoj smotri 2022. godine bilo je još i više proizvoda! Glavni proizvod bili su drveni podmetači za čaše, napravljeni unutar dviju sekcija

Modelari i KVINart, no izloženi su bili i proizvodi ostalih sekcija: mirisne

vrećice lavande, π kalendar, ukrasne kućice za ptice, ukrasi za tegle s cvijećem s ekoporukama, drvene dekoracije za vrata, drveni privjesci i magneti izrezani i oslikani motivima baranjske kuće te cvijeće u ukrasnim teglama koje su ručno izrađene i oslikane prirodnim motivima.

Zadruga je sudjelovala i na Adventu u Kneževim Vinogradima 2021. godine,

čime su učenici i učitelji podržali organiziranje lokalnih događaja te ujedno predstavili svoj rad i proizvode široj publici.

Kao što možete zaključiti, Suljošanka radi punom parom zahvaljujući vrijednim učenicima i učiteljima koji ih vode. Obožavamo njihove kreativne rukotvorine i jedva čekamo što će još proizvesti!

SMOTRA ŠKOLSKIH ZADRUGA 2022.

Dana 6. svibnja 2022. održala se 19. smotra učeničkih zadruga Osječko-baranjske županije u Osijeku. Učiteljica mentorica Maja Lesjak izabrala je upravo nas dvoje za izložbu i prodaju naših proizvoda na smotri, a mi smo to veselo prihvatili. S nama su bili i učenici prvog razreda pod vodstvom učiteljice Kristine Čičak, koja nam je pomogla s organizacijom. Školska ulica u Osijeku bila je prepuna učenika osnovnih i srednjih škola i zaista je bilo predivno vidjeti svu djecu kako vrijedno predstavljaju svoje proizvode. Posjetila nas je i ekipa s HRT televizije, kojima su Dorian i učiteljica Kristina dali izjave za emisiju Dobro jutro, Hrvatska. Budući da je javljanje bilo uživo, uskoro je počelo dolaziti sve više ljudi koji su nam govorili da su nas vidjeli na televiziji i da su nam proizvodi jako lijepi. Eh, nije ni čudo kad smo prodavali prelijepa drvene podmetače za čaše, vrećice s lavandom, kućice za ptice i još mnogo toga. Nakon nekog vremena došli su i učitelji iz škole te ravnatelj koji su nas podržali. U 10 sati dijelili su se sendviči i sokovi, a zatim je u 12:15 bilo proglašenje pobjednika. Nažalost, nismo prošli dalje, ali bitno je sudjelovati. Oko 12:30 počeli smo spremati štand te smo se zaputili gdje drugdje nego u McDonald's. Sve je bilo odlično i prekrasno. Volimo biti dio učeničke zadruge jer tako razvijamo kreativnost, poduzetnički duh i komunikacijske vještine, a uput upoznajemo nove ljude.

Otok mladosti

Otok mladosti, odnosno otok Obonjan kod Šibenika, 70-ih i 80-ih godina bio je glavno odredište za učeničke ekскурzije, točnije učenička logorovanja. Sa svih strana okružen predivnim morem, nenaseljen i obrastao borovom šumom, otok je tada pretvoren u Centar za logorovanje, obuku i rekreaciju djece i omladine. Skupina izviđača pretvorila je u djelo svoju zamisao da stvore ekološko mjesto za ljetovanje. Djeca i mladi iz tadašnje Jugoslavije odlazili su na organizirana logorovanja zamišljena kao ljetni kampovi s izviđačkim programom. Ciljevi logorovanja bili su rekreacija, razvijanje samostalnosti u specifičnim uvjetima života, razvijanje prijateljstva i zajedništva te svladavanje logorskoga programa.

Škole su redovito organizirale dvotjedna logorovanja na otoku, a naši su se učenici rado odazivali. Kako bi teren i cjelokupni program bili spremni do dolaska učenika, obično su učitelji i domari odlazili na otok dva tjedna ranije kako bi sve pripremili. Dan na otoku započinjao je buđenjem u ranu zoru, jutarnjom gimnastikom i dizanjem zastave. Zastava je bila posebno vrijedan i važan predmet jer je predstavljala simbol jednoga logora, jedne škole. Učenici su noću stražarili pored zastave kako bi ona ostala na sigurnome. Kako je više škola istodobno boravilo na otoku, znalo se događati da se u učenicima probudi natjecateljski duh pa bi u kasne noćne sate krali zastave tuđim kampova, a to bi bila velika sramota. Zato je stražarenje i čuvanje zastave bio ozbiljan posao. Također, buđenja nisu bila u udobnim krevetima i sobama, nego u šatorima bez struje i vode usred

šume. Posebno se vodilo računa o čuvanju okoliša i čistoći, stoga je svako jutro posebna komisija pregledavala šatore. Morali su biti uredni i složeni, prekrivači zategnuti, a jastuci na svojim mjestima. Isto tako, okolo šatora nije smjelo biti smeća i nereda. Budući da se voda na otok dopremala brodovima, bila je ograničenih količina i svi su se pozivali na štedljivo korištenje vode. Što se tiče struje, koristila se samo za osvjetljavanje sanitarija, kuhinje, blagovaonice i prolaza po logoru, a bilo je zabranjeno uvođenje struje u šatore. Program logorovanja bio je unaprijed osmišljen, a podrazumijevao je sudjelovanje u različitim radnim akcijama (pomoć u kuhinji, spremanje radnih objekata, čišćenje sanitarija, uređenje otoka...), sportska natjecanja među grupama, svladavanje plivanja i, naravno, kupanje. Večeri su bile rezervirane za druženje uz logorsku vatru, a često je bio organiziran i program za učenike u amfiteatru ili plesnjak u disku.

Na Otoku mladosti, Obonjanu, danas je donekle zadržan stariji koncept boravka u prirodi, no u daleko naprednijim uvjetima. Kampiranje se na otoku danas naziva luksuznim odmorom od užurbane svakodnevice, a gosti borave u opremljenim klimatiziranim šatorima ili drvenim bungalovima s vlastitim kupaonicama. Napuštena je i starija koncepcija boravka na otoku s ciljem rekreacije i rada jer otok danas poziva isključivo na odmor za dušu i tijelo te sjedinjavanje čovjeka s prirodom. U skladu s tim, učeničke ekскурzije ne idu više na ovu destinaciju, a otok posjećuju uglavnom odrasli koji žele godišnji odmor provesti u miru i potpunom opuštanju.

Piše: Ivana Kurilj, učiteljica hrvatskoga jezika

Maturalac

1. dan

Dana 26. svibnja 2022. uputili smo se na četverodnevni maturalac. Polazili smo u 6 sati ispred škole te smo svi došli umorni i pospani. No, adrenalin je brzo proradio, razbudili smo se i naša je zabava brzo počela. Najprije smo se uputili prema Humu, najmanjem gradu na svijetu, gdje smo se slikali i kupili suvenire. Taj isti dan posjetili smo Poreč i Rovinj. U Poreču smo naišli na *candy shop* koji nas je oduševio i opskrbio slatkišima. U hotel smo stigli na večeru, a kasnije smo otišli u šetnju i na noćno kupanje. Na samom kraju dana okupili smo se u sobama, gdje smo jeli grickalice, pjevali, pričali i zabavljali se.

2. dan

Drugi dan proveli smo u Puli gdje smo razgledavali pulsku Arenu i ostale povijesne znamenitosti. Poslije razgledavanja imali smo jedan sat slobodnog vremena, koje smo iskoristili za osvježavajuće piće i sladoled. Ponovno smo posjetili *candy shop* koji nam je bio glavna zanimacija, a posjetili smo i restoran Asia Street Food jer smo htjeli kušati *bubble tea* koji nam se jako svidio. U hotelu smo ručali i slobodno vrijeme proveli kartajući UNO. Naravno, išli smo i na kupanje, a učitelji su nam kasnije organizirali *pub* kviz u kojem smo sudjelovali u grupama po troje. Bilo je jako zanimljivo, posebice jer su za 2. i 3. mjesto grupe bile izjednačene pa smo bili organizirali malo natjecanje za njih – tko će duže raditi sklekove. Tu su se dogodile neočekivane pobjede pa je naša novinarka Lu pobijedila svojega razrednog suparnika i donijela pobjedu svojoj grupi. Nakon kviza imali smo diskoteku na terasi s biljarom i pjesmama u kojima smo uživali. Nakon toga opet je slijedio naš najdraži dio – okupljanje u

sobama i pričanje do kasno u noć.

3. dan

Sljedeće jutro išli smo na Brijune, gdje smo vidjeli slonicu Lanku, pticu Kokija i ostale safari životinje. Vozili smo se vlakom i tako obišli cijeli otok. Dečki su cijeli dan pričali o finalnoj utakmici Lige prvaka koja se igrala te večeri i dogovarali su se gdje će ju gledati i tko će sve gledati. Nakon četiri sata obilaska brodom vratili smo se u Fažanu, a potom i u hotel. U međuvremenu smo saznali da nam televizijski programi u sobama ne rade pa smo smišljali kako ćemo gledati utakmicu. Učiteljica Monika priskočila je u pomoć priključivši u sobi svoj laptop preko kojega smo gledali utakmicu. Na kraju je sve završilo dobro i svi smo zaspali istoga trena kada je završila utakmica.

4. dan

Četvrti i posljednji dan bio je najzanimljiviji od svih. Ustali smo se jako rano jer smo imali dosta planova za taj dan, ali nam se autobus neočekivano pokvario 20 minuta nakon polaska. Srećom, nismo bili daleko od hotela pa nas je drugi autobus vratio u hotel. Nadali smo se da će drugi autobus, koji nas je trebao preuzeti, brzo doći po nas, ali to se nije dogodilo pa su naši planovi za ostatak dana propali. Unatoč svim lošim događajima, uspjeli smo se zabaviti uz gledanje nove sezone serije *Stranger Things*, igranje stolnog nogometa i tenisa, kartanje UNA i sl. Naučili smo da nam za zabavu treba samo mjesto gdje ćemo svi biti zajedno. Autobus je na kraju došao po nas, a mi smo nastavili našu zabavu.

PO ČEMU ĆU PAMTITI OSNOVNU ŠKOLU?

Ja ću najviše pamtiti osnovnu školu po prijateljima u razredu, razredniku Vedranu i učiteljici Tamari. Pamtit ću ju po maturi i izletima i NAJLUĐIM maškarama (za koje i dalje mislim da smo mi trebali pobjediti). No, ima još jedan dio koji ću pamtiti skoro svoj cijeli život, a to su produžne nastave.

Josip Hercigonja, 8.c

Najviše ću pamtiti osnovnu školu po dragom razredu, izletu

u Vukovar i izletu na jezero u Dardi, općenito po izletima. Po učiteljima koje volim, neke više, a neke manje, po razredniku i po jaaaako lošoj gramatici.

Hrvoje Balić, 8.c

Pamtiti ću osnovnu školu po tome što sam imao najluđi i najbolji razred, nisam mogao dobiti bolji razred i bolje prijatelje. Pamtit ću ju po nacionalnim ispitima i kaosu koji je vladao tijekom njih. Jedan od boljih dijelova škole bili

su mi izleti.

Nikša Antić, 8.c

Pamtiti ću osnovnu školu po događajima koje nismo djelili ni s kime 😊. Po odličnom razredu i razredniku.

Leona Tribuljak, 8.c

Pamtiti ću osnovnu školu po izletima, različitim radionicama i projektima koji su se održavali u školi, školskom vrtu i nacionalnim ispitima.

Nensi Pandža, 8.a

Najviše će mi ostati u sjećanju

natjecanje Lino višebojac, ali i različiti školski izleti na koje smo išli.

Ivano Toth, 8.a

Sportski dan ostat će mi zasigurno u pamćenju, kao i radionice prve pomoći. Isto tako, vjerujem da ću pamtiti zauvijek razredne rođendane.

Dunja Vukoičić, 8.a

Najviše ću pamtiti Lino višebojac te projekte i ljetne radionice u koje sam bila uključena.

Nicol Čosić, 8.a

Prijateljstvo

Kad ti netko ruku pruži, on se s tobom stalno druži.
Kad ti cipelice veže, on te brani dok svi bježe.
Kad ti sam u sobi sjediš, on te nasmije i ti se razvedriš.
Kad ti plačeš i s tugom se nosiš, on ti pomogne i ti se na njega ponosiš.
Kad ti suza krene s oka jednog, on obriše tu suzu s tvoga oka snenog.
Kad ti imaš loš dan, on će ti pomoći i mislit ćeš da je sve to samo ružan san.
Kad ti padneš i koljeno ogrebeš, pružit će ti ruku i dati vodu da krv ispereš.
Kad ti sve krene po krivu, naučit će te da ne odustaješ i iskoristiš jaču silu.
Kad ti učenje nije lako, on je tu i pomoći zna kako.
Kad ti misliš da si u krivu, samo pitaj njega. Odgovor će ti dati i prije negoli dođe nedjelja.
Kad ti zatreba nešto, on je tu i to se zove PRIJATELJSTVO.

Lana Grabundžija, 6.c

Ljepota različitosti

Na svijetu ima 7,7 milijarde ljudi, ali ni jedan čovjek nije isti. Svi smo isti, a različiti.

Marko je dječak s malo više kilograma, a Teo je mršav, ali obojica vole nogomet. Lina je mršava, a Lea je malo punija, ali obje su lijepe. Mateo je muško, a Barbara je žensko, ali oboje vole gledati i igrati košarku. Nema veze koliko smo različiti, svi volimo slične stvari. Kada bismo svi bili isti, svijet bi bio dosadan. Netko voli Sunce, a netko Mjesec. Nekome je omiljena boja zelena, a nekome plava.

Nema veze kako izgledamo, svi možemo raditi ono što volimo.

Nika Tribuljak, 6.c

Pismo majci

Kada je mračno i kada Sunce sja,
ovdje si ti,
moja najdraža.

Kada sam tužna uvijek si tu,
da mi ruku pružiš
i daš mi utjehu.

Mnogo ti puta želim nešto reći,
ali ti unaprijed
znaš sve moje riječi.

Srce je tvoje ljubavi puno
i za mene kuca bezuvjetno.

Kada si nesretna i tuga te dira,
tada sam, moja najdraža,
ja najtužnija.

Pomoći ti želim, ali ne znam kako,
no tvoja snaga podigne te lako.

Zagrljaj tvoj sve bolesti liječi,
jer ti si, majko moja, lijek najveći!

Iris Šašvari, 6.c

Potruga za zlatnom tamburom

pobjednički strip na 7. nacionalnom natječaju za
školske knjižnice Stvarajmo eKreativno

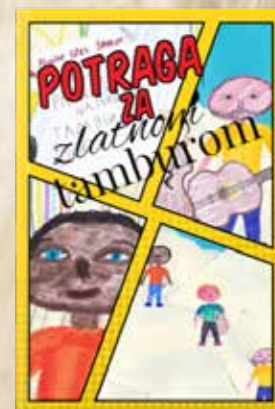
Autor: Dominic Dumančić, 5.c

Ilustracije: Tara Stanojević i Sergej Lazarević, 5.c

Mentorica: Ivana Norac, školska knjižničarka
Strip prati trojicu tamburaša koji se odvažaju pronaći
legendarnu zlatnu tamburu, instrument neprocjenjive
vrijednosti nestao prije puno stoljeća.

Skenirajte QR kod ili posjetite stranicu

<https://bit.ly/zlatnatambura>. Saznajte jesu li ju pronašli!

Radost može biti različita stvar,
A sreća raznolika tvar.
Dobar čovjek znat će sreću dijeliti,
Ohol čovjek samo će ju za sebe držati.
Svoju sreću treba znati cijeniti
Tada ćemo najsretniji biti.

Matea Šašvari, 6.c

Sreća može biti različita,
Različitost nije grijeh.
Emocija je baš tako očita,
Ćiri bu, Ćiri ba i nastane smijeh.
A sreća se brzo kao knjiga pročita.

Lana Grabundžija, 6.c

Voljeti treba roditelje,
Opisati ih s puno lijepih riječi.
Ljubiti ih do kraja života,
Emocije skrivati ne treba.
Takvi roditelji sreću uvijek donose,
Ipak nas vole više nego išta na ovom svijetu.

Nikolina Hanžek, 6.c

Zagađenje

Ljudi su dugo zagađivali zemlju
i to nije bilo lijepo prema ledu.

Taj sjaj leda sladak poput meda
nestaje kao da je izašlo iz trenda.

Ljepota našeg planeta nestala je k'o kometa
jer bi ljudi rađe popušili par cigareta.

Ali, nije sve loše, postoji još ljudi koji imaju brige,
oni misle na naše zdravlje pa im držimo fige.

Trud njihov je nešto što bismo svi trebali imati,
ali neki bi ljudi samo htjeli uzimati.

Noa Dušić, 5.c

Projekt „Crtam, pišem, stvaram“

Tema: „Što je za tebe prijateljstvo?“

Autorica: Jovana Aćimović, 4.a

Mentorica: Tanja Novak, učiteljica njegovanja srpskoga jezika i kulture

Od 250 pristiglih radova, rad je osvojio 2. mjesto!

VICEVI

KABEL U ŠKOLI

Kako se zove kabel koji će pasti razred?

Produžni.

TEST

Pita mama Pericu:

- Kako je bilo na testu, sine?
- Pa valjda dobro.
- I, što ćeš dobiti?
- Neopravdani.

POŠTUJMO ZNAKOVE

Ivica je zakasnio u školu i učiteljica ga upita koji je razlog njegova kašnjenja. Ivica odgovori:

- Učiteljice, vi ste nas učili da moramo poštovati znakove.
- Pa?
- Na jednom je pisalo 'uspori, škola'.

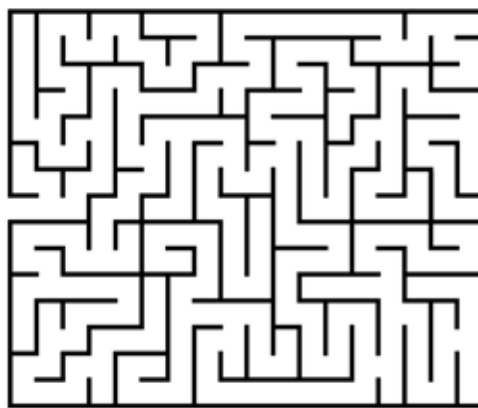
BESPLATNO I DŽABA

Sin: Tata, koja je razlika između besplatno i džaba?

Tata: E, sine, ti ideš u školu besplatno, ali džaba!

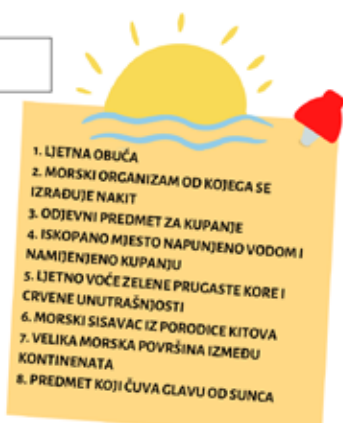
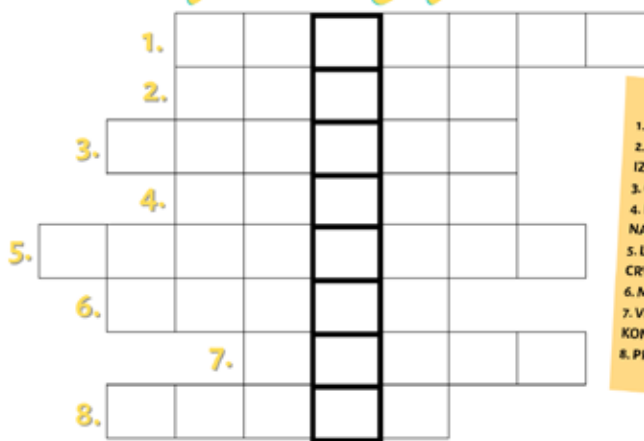
Pomozi djevojčici doći do plaže.

sudoku

9	6			2		3	5
7		3	8			6	2
2	8	5		3		7	
6	7	2		5			1
	5	8				2	
1					2		
						6	
			2	6	4	8	3
3	2	6	7			1	

Ljetna križaljka

1. LIETNA OBUČA
2. MORSKI ORGANIZAM OD KOJEGA SE IZRAĐUJE NAKIT
3. ODJEVNI PREDMET ZA KUPANJE
4. ISKOPANO MJESTO NAPUNJENO VODOM I NAMIJENJENO KUPANJU
5. LIETNO VOĆE ZELENE PRUGASTE KORE I CRVENE UNUTRAŠNOSTI
6. MORSKI SISAVAC IZ PORODICE KITOVA
7. VELIKA MORSKA POVRŠINA IZMEĐU KONTINENATA
8. PREDMET KOJI ČUVA GLAVU OD SUNCA

KNJIŽEVNI ANAGRAMI

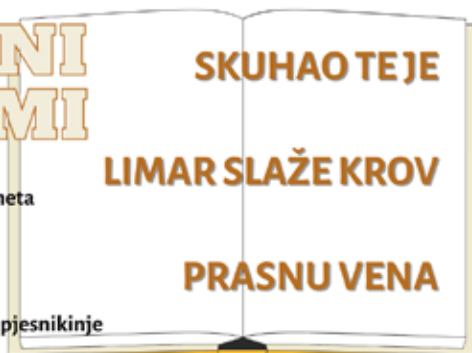
Ispremištaj slova tako da dobiješ:

1. naslov najpoznatijega ljubavnog soneta

Antuna Gustava Matoša

2. ime i prezime najvećega hrvatskoga književnika 20. stoljeća

3. ime i prezime najpoznatije hrvatske pjesnikinje

Ljetna križaljka: 1. Japanke, 2. Koralj, 3. Kupaći, 4. Bazen, 5. Lubenica, 6. Dupin, 7. Ocean, 8. Šešir
 Književni anagrami: 1. Ufjeha kose, 2. Mirosław Krleža, 3. Vesna Parun

Riješenja:

KAKO NAM JE 13. OŽUJKA 2020. UNIŠTIO ŽIVOT...

Moj razred i ja došli smo u školu u Kneževe Vinograde 9. rujna 2019. godine. Sve nam se činilo baš onako kako su nam stariji kolege i prijatelji pričali. Bili smo uzbuđeni i spremni za nove školske izazove.

Svakoga je dana sve bilo uobičajeno, osim štrajka koji se dogodio. No, kada je to završilo, sve se opet vratilo u stari algoritam. Ipak, postupno smo na vijestima slušali da se pojavio neki nepoznat virus u Kini, ali dobro... Daleko je Kina od nas i nema potrebe za paničarenjem, mislili smo... Međutim, virus se u ožujku 2020. proširio i na našu malu državu, iako je tada bilo samo par zaraženih osoba. Dana 13. ožujka došli smo u školu misleći da je u tijeku normalan petak, kao i svaki drugi, i da svaki učenik dobiva tablet kako bi mogao uspješnije učiti. Sve je bilo u redu, iako smo svi imali nekakav čudan osjećaj. Ispalo je da je naš čudan osjećaj bio opravdan jer nam je na kraju dana ravnatelj poručio da od ponedjeljka kreće nastava od kuće, i to na dva tjedna. Svi smo bili uzbuđeni zato što smo mislili da će se nastava odvijati onako kako smo vidjeli na društvenim mrežama, zabavno i zanimljivo. Vikend smo proveli u iščekivanju ponedjeljka. Došao je taj dan i ja sam bila uzbuđena što ću moći ostanu kući i iz kreveta u svojoj jednodijelnoj pidžami na jednoroge raditi matematiku. Ma gdje toga još ima?! No, dani su prolazili, a nastava na daljinu postajala je sve teža i napornija i nisam mogla dočekati da prođu ta dva tjedna da vidim svoje prijatelje i da zapravo nešto i naučim. Na kraju su se dva tjedna produžila na tri mjeseca i ja sam bila izgubila svu nadu da ćemo se ikada više vratiti u školu. Svaki dan bio je isti – probudi se pet do osam, upali Teams i čekaj učitelja da pokrene videopoziv. Naravno da nekima od nas često „nije radio internet“ pa se ne bismo na vrijeme javljali i slali zadaće. Također, većina je nas prepisivala zadaće od onih koji su se zaista potrudili oko toga jer smo tako znali da ćemo predati sve ispravno i točno. Jedino je bilo bitno poslati zadaću, iako su učitelji uspješno prepoznavali tko prepisuje, a tko ne. Kraj je te nastavne godine došao i svi smo se nadali da će se koronavirus povući i da ćemo ponovo moći u školu. Preživjeli smo ljeto i krenuli smo uživo u školu 7. rujna 2020. i svi smo bili presretni što se napokon vidimo, iako smo morali imati maske na licu, mjeriti temperaturu svako jutro i dezinficirati ruke. Kada sam nakon dužega vremena vidjela učenike u školi, činilo mi se da se većina njih mnogo promijenila i većina je izgledala kao da su upali u laganu depresiju zbog manjka izlazaka i druženja. Česte su bile samoizolacije učenika, izolacije cijelih razreda, promjene modela izvođenja nastave – malo uživo, malo na daljinu...

Sada je svibanj 2022. i prošlo je dvije godine od pojave koronavirusa kod nas. Sve se, može se reći, vratilo u normalu. Škola je kao što je bila prije koronavirusa. Naučili smo cijeniti male stvari u životu, kao što su druženja na školskim hodnicima, pisanje po ploči i učenje uživo u razredu. Naučili smo koja je vrijednost slobode i našega zdravlja.

VIJEKA I ONLINE NASTAVA

